

കത്തോലിക്കരും മൗലികവാദികളും

ഡോ. മാത്യു വെള്ളാനിക്കൽ

1878
JAN 10 1878

കത്തോലിക്കരും മൗലികവാദികളും

ഡോ. മാത്യു വെള്ളാനിക്കൽ

No. 4

PRO SANCTITY PUBLICATIONS

Vidyanagar, Kottayam - 686 018

Kerala, India.

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY

Ac. No

Malayalam

Cl. No

CATHOLIKKARUM MAULIKAVADIKALUM

Author:

DR. MATHEW VELLANICKAL

First Published: June 1989

Second edition: September 1989

Third edition November 1989

Copyright Reserved

Copies: 7000

Printed at:

Pro Sanctity Printers, Manganam.

Imprimatur:

† Mar Joseph Powathil

Archbishop of Changanacherry

1 - 6 - 1989

Price: Rs. 3. 50

Published by:

**Pro Sanctity Publications, Manganam P. O,
Vidyanagar, Kottayam - 686 018**

ഉള്ളടക്കം

പേജ്

ആമുഖം

vi

കത്തോലിക്കാസഭാവിരുദ്ധ ഗ്രൂപ്പുകളും

അവരുടെ പ്രവർത്തനവും

1

സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളും ബൈബിളും

11

സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ ബൈബിൾ

എങ്ങനെ ദുരുപയോഗിക്കുന്നു

16

കത്തോലിക്കാസഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളുടെ

തെറ്റായ ചില ബൈബിൾ പഠനങ്ങൾ

22

വിശ്വാസവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളെ നേരിടേണ്ട വിധം

48

ആമുഖം

മൗലികവാദികൾ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കെതിരെ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രീയ പാട്ടികളേയോ, വിശ്വാസവിരുദ്ധപ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവരേയോ, യുക്തിവാദികളേയോ ഒന്നുമല്ല ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ക്രൈസ്തവരെന്നു അറിയപ്പെടുന്നവരും ബൈബിൾ അവരുടെ പ്രമാണഗ്രന്ഥമായി സ്വീകരിക്കുന്നവരും കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തിനെതിരായി പഠിപ്പിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെയാണ് 'മൗലികവാദികൾ' അഥവാ 'സഭാവിരുദ്ധ ഗ്രൂപ്പുകൾ' എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. സ്വതന്ത്ര പെന്തക്കോസ്തു ഗ്രൂപ്പുകൾ, യഹോവസാക്ഷികൾ തുടങ്ങിയവരെല്ലാം ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടും.

സഭയ്ക്കെതിരായി പഠിപ്പിക്കുന്ന ഗ്രൂപ്പുകൾ സഭയ്ക്കു പുത്തരിയല്ല. ആദിമസഭയുടെ കാലത്തുതന്നെ ഇങ്ങനെയുള്ള ഗ്രൂപ്പുകളെ സഭയ്ക്ക് നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്ക് പരിശുദ്ധാരൂപി ഉണ്ടെന്നും ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക നിവേശനത്താൽ തങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ് ശരിയെന്നും അവർ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. യോഹന്നാൻ തന്റെ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ളവരെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നത് കാണാം: 'പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, എല്ലാ ആത്മാക്കളേയും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കരുത്; ആത്മാക്കളെ പരിശോധിച്ചു, അവ ദൈവത്തിൽനിന്നാണോ എന്നു വിവേചിക്കുവിൻ. പല വ്യാജപ്രവാചകന്മാരും ലോകത്തിലെങ്ങും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (1 യോഹ 4:1).

സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ തീവ്രവാദികളാണ്. തങ്ങളുടെ തത്വങ്ങളും പഠനങ്ങളും മറുതളവരുടെമേൽ അടിച്ചേല്പിക്കുക, സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുക, അവരുടെ ഗ്രൂപ്പിലേയ്ക്ക് ഏതു വിധേനയും ആളുകളെ ചേർക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുക, ബൈബിൾ എഴുതപ്പെട്ട കാലത്തെ പശ്ചാത്തലങ്ങളോ, സാഹിത്യപരമായ പ്രത്യേകതകളോ, സന്ദർഭമോ ഒന്നും കണക്കിലെടുക്കാതെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ അവർക്ക് ആവശ്യമായ രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുക ഇതൊക്കെയാണ് അവരുടെ പ്രത്യേകതകൾ. കത്തോലിക്കാസഭാംഗങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന് ഒരു വിപത്തായി മാറിയിരിക്കുന്ന ഈ മൗലികവാദികളിൽപ്പെട്ടവർ ഇന്ന് വീടുകൾ കയറിയിറങ്ങി കത്തോലിക്കരെ വഴിതെറ്റിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവരെ നേരിടേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് അറിയാതെ അനേകർ വിഷമിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സാഹചര്യമാണ് ഇങ്ങനെയൊരു പുസ്തകമെഴുതുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

ചോദ്യോത്തരരൂപത്തിൽ സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളുടെ പ്രവർത്തനരീതിയും പഠനങ്ങളും അവരെ കത്തോലിക്കർ നേരിടേണ്ടവിധവും അവർ പഠിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനമില്ലായ്മയും അവയെ സംബന്ധിച്ച് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശ്വാസത്തിന് ബൈബിളിലുള്ള അടിസ്ഥാനങ്ങളും എല്ലാം വളരെ ഹ്രസ്വമായും ലളിതമായും എഴുതുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധാരണക്കാർക്ക് വാങ്ങിക്കുവാനും വായിക്കുവാനും ഗ്രഹിക്കുവാനും സാദ്ധ്യമാകത്തക്കവിധം സംവിധാനം ചെയ്യാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പണ്ഡിതോചിതമായ വിശദാംശങ്ങൾ അധികമൊന്നും ഇതിൽ കാണുകയില്ല. ഓരോ ഗ്രൂപ്പിന്റെയും പഠനങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ച് വിശദമായി എഴുതുവാൻ പിന്നീട് അവസരം കിട്ടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളെ വിമർശിക്കുന്നതോടൊപ്പം കത്തോലിക്കർക്ക് ഒരു സ്വയം വിമർശനം കൂടി ആവശ്യമുണ്ട്. ഒരു ആത്മപരിശോധനയ്ക്ക് ഉതകത്തക്കവിധം കത്തോലിക്കാവിശ്വാസികളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ചില മേഖലകളിലേയ്ക്കും ഈ പുസ്തകം വിരൽചൂണ്ടുന്നുണ്ട്. സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളുടെ തെറ്റായ പഠനങ്ങൾക്ക് മറുപടി കൊടുക്കുന്നതോടൊപ്പം നമ്മുടെ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം അതിന്റെ തനിമയിലും ആഴത്തിലും ജീവിക്കുവാൻ സാധിച്ചെങ്കിലേ ഇന്നത്തെ വിപത്തിനെ ഫലപ്രദമായി നേരിടാൻ നമുക്ക് കഴിയൂ.

കത്തോലിക്കാവിശ്വാസവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളെ ഫലപ്രദമായി നേരിടുവാനും തങ്ങളുടെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെടുവാനും കത്തോലിക്കരെ ഈ ചെറിയ ഗ്രന്ഥം കരയെങ്കിലും സഹായിക്കുന്നെങ്കിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ കൃതാർത്ഥനായി.

ഈ ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കുന്നതിനും ഈ വിധത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും എന്നെ സഹായിച്ച അപ്പസ്തോലിക ബ്ലേർസ് സമൂഹത്തിലെ സഹോദരി ഫിലോമിക്കും മറ്റു സഹോദരികൾക്കും പ്രോസാങ്-ററിറി പ്രിൻസിപ്പിനും എന്റെ കൃതജ്ഞതയുടെ കൂപ്പുകെട്ട്.

ഫാ. മാത്യു വെള്ളാനിക്കൽ

പൗരസ്ത്യവിദ്യാപീഠം

വടവാരൂർ

കോട്ടയം 686010

ജൂൺ 3, 1989

കത്തോലിക്കാസഭാവിരുദ്ധ ഗ്രൂപ്പുകളും അവരുടെ പ്രവർത്തനവും

**കത്തോലിക്കാസഭാവിരുദ്ധ ഗ്രൂപ്പുകൾ
ഇന്ന് പ്രവർത്തനനിരതമാണോ?**

കത്തോലിക്കാസഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ വളരെയധികം പ്രവർത്തനനിരതരായിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണ് ഇത്. തെരുവുകളിൽ പ്രസംഗിച്ചും ഭവനങ്ങളിൽ കയറിയിറങ്ങിയും, വ്യക്തികളെ സമീപിച്ചും അവർ ഇന്ന് സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും കത്തോലിക്കരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ ബൈബിൾ പഠിപ്പിച്ചും, പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തിയും കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് പലരേയും ഇവർ വ്യതിചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പലരും കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ച് ഈ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ളതായും നമുക്കറിയാം.

**കത്തോലിക്കാസഭാവിരുദ്ധ ഗ്രൂപ്പുകൾ
ഏതെല്ലാം?**

വലുതും ചെറുതുമായ വിവിധ ഗ്രൂപ്പുകൾ ഇന്ന് പ്രവർത്തനരംഗത്തുണ്ട്. ചില ഗ്രൂപ്പുകൾ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു വിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. സ്വതന്ത്ര പെന്തക്കസ്റ്റാക്കാർ, ബാപ്റ്റിസ്റ്റുകൾ, സെവൻത് ഡേ അഡ്വൻറിസ്റ്റുകൾ തുടങ്ങിയവരെല്ലാം ഈ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നവരാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരും, എന്നാൽ ബൈബിൾ അടിസ്ഥാന ഗ്രന്ഥമായി ഉപയോഗിക്കുന്നവരുമായ യഹോവാ സാക്ഷികളും കത്തോലിക്കാസഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പിൽപ്പെടുന്നു.

ഈ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ ലക്ഷ്യം എന്ത്?

കഴിയുന്നിടത്തോളം പേരെ ഈ ഗ്രൂപ്പുകളിലേക്കു് ആകർഷിക്കുകയെന്നതാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം. ഇതിനു് അവർ വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. അവർ തുടർച്ചയായി ആളുകളെ സന്ദർശിക്കുകയും ഉറപ്പായിട്ടുള്ള ഒരു രക്ഷ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. പലപ്പോഴും പലരേയും നിർബന്ധിച്ചു് അവർ തങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ചേർക്കുന്നു. സാമ്പത്തികസഹായം നൽകിക്കൊണ്ടുപോലും ഇവരിൽ നിർവഹിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം തെറ്റാണെന്നു് തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു് ഇവർ പ്രത്യേകമായും കത്തോലിക്കരെ സമീപിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു് കത്തോലിക്കർ അവിശ്വാസികളാണെന്നും, വിഗ്രഹാരാധനക്കാരാണെന്നും അവർ പറയും. സഭയേയും, മാർപ്പാപ്പയേയും, മെത്രാന്മാരേയും, വൈദികരേയും, കൂദാശകളെയും കുറിച്ചൊക്കെ തെറ്റായ ധാരണകൾ നൽകി, അവയോടുള്ള മതിപ്പു നഷ്ടപ്പെടുത്തി ഇവർ ജനങ്ങളിൽ ചിന്താക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെയും, പ. കന്യകാമറിയത്തിന്റെയും, വിശുദ്ധരുടെയും സ്വരൂപങ്ങളും, പ്രതിഫലമായ കളിമൊക്കെ നിർമ്മിക്കുകയും അവരെ വണങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് വിഗ്രഹാരാധന എന്ന് ഇവർ പറയുന്നത്. കത്തോലിക്കർ ദൈവത്തെ മാത്രമെ ആരാധിക്കുന്നുള്ളു. വിശുദ്ധരെ വണങ്ങുക മാത്രമെ ചെയ്യുന്നുള്ളു എന്നതു് ഇവർ ബോധപൂർവ്വം വിസ്മരിക്കുന്നു.

എന്തുകൊണ്ടു് അവരുടെ സമീപനം

തെറ്റാണു്?

ആളുകളെ തങ്ങളുടെ കൂടെ ചേർക്കുന്നതിൽ അമിതമായി തല്പരരാണ് ഇവർ. ഇതു് പ്രേഷിതചൈതന്യത്താൽ പ്രചോദിതമല്ല. ഇവരുടെ പ്രവർത്തനശൈലി പ്രേഷിതത്വത്തിൽ നിന്നും തികച്ചും വിഭിന്നമാണ്. പ്രേഷിതത്വം എന്നു പറയുന്നത്, നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ

വിശ്വാസം പരസ്പരസ്നേഹത്തോടും, പരസ്പരബഹുമാനത്തോടും, ആദരവോടുംകൂടെ മറുത്തുവരുമായി പങ്കുവെക്കുന്നതാണ്. ഒരു തരത്തിലും മറുത്തുവരുടെമേൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്താതെ സ്വതന്ത്രമായി തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള സാദൃശ്യത നൽകുന്നതാണ്. പക്ഷേ ഇവർ മാനസികമായി സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയും, നിരന്തരമായി അനുധാവനം ചെയ്തും, വ്യക്തികളേയും കുടുംബങ്ങളേയും പ്രേരിപ്പിച്ചും അവരുടെ ഗ്രൂപ്പിന്റെ അണികളിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മറുത്തുവരെ അവർ നിശിതമായി വിമർശിക്കുന്നു. മറുത്തുവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളേയും അവരുടെ മനസ്സാക്ഷിയേയും ഇവർ ആദരിക്കുന്നില്ല. ക്രൈസ്തവർ തമ്മിലുള്ള ഐക്യവും, നല്ല ബന്ധങ്ങളും അവർ നശിപ്പിക്കുകയും, എക്യുമെനിസ (സഭൈക്യം) ത്തിന് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ കത്തോലിക്കാസഭാവിരുദ്ധരായി അവർ പരിണമിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കരുടെ തുടയിലുള്ള

ഇവരുടെ പ്രവർത്തനം എങ്ങനെ?

കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസികളെ, കത്തോലിക്കാസഭയിൽനിന്നും അകറ്റി തങ്ങളുടെ കൂടെ ചേരുവാൻ അവർ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ബൈബിൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ബൈബിളിൽനിന്നും ചില പ്രത്യേക വാക്യങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത്, ആ വാക്യങ്ങളിലൂടെ കത്തോലിക്കാസഭ വിശ്വസിക്കുന്നതും, പഠിപ്പിക്കുന്നതും, പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമൊക്കെ തെറ്റാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കർ പൊതുവെ ബൈബിളിനോടു് ആഭിമുഖ്യം കുറവുള്ളവരും, ബൈബിളിൽ പഠനമില്ലാത്തവരുമായതുകൊണ്ട് അവരു പറയുന്നത് ശരിയാണെന്ന് എളുപ്പത്തിൽ ധരിക്കുന്നു. അവർ പറയുന്നതിനെ ചെറുത്തുനിൽക്കാൻ, അവരുടെ ബൈബിൾ വ്യഖ്യാനത്തിന്റെ തെറ്റിറത്ത് എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് അവരുടെ വലയിൽ കടുങ്ങി അവരോടു ചേർന്നു പോകാൻ പ്രേരിതരായിത്തീരുന്നു. ആരംഭത്തിൽ അവർ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കോ, വിശ്വാസത്തിനോ എതിരായി

ഒന്നും പറഞ്ഞെന്നുവരില്ല. അവരുടെ യോഗങ്ങളിലേയ്ക്കും, പ്രാർത്ഥനാസമ്മേളനങ്ങളിലേയ്ക്കും, വിശ്വാസത്തിന് ഒരു കഴിവും വരികയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സംബന്ധിക്കുവാനായി ക്ഷണിക്കും. സംബന്ധിക്കുന്നതിന് ആകർഷണീയമായ ചില വാഗ്ദാനങ്ങളും, പ്രതിഫലങ്ങളും പലപ്പോഴും കൊടുത്തെന്നും വരും. ഈ മീറ്റിംഗുകളിലും, പ്രാർത്ഥനാസമ്മേളനങ്ങളിലുമൊക്കെ, കത്തോലിക്കാസഭയെക്കുറിച്ചും, പ. കന്യകാമറിയത്തെക്കുറിച്ചും, വൈദികരെക്കുറിച്ചും, കൂദാശകളെക്കുറിച്ചും, കർബാനയെക്കുറിച്ചും, സഭാനടപടികളെക്കുറിച്ചുമൊക്കെയുള്ള വിമർശനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. അങ്ങനെ സാധകാശം തങ്ങളുടെ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിൽ സംശയം ജനിപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു സാഹചര്യം അവർ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. കാലക്രമത്തിൽ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ച് ആ ഗ്രൂപ്പിൽ ചേരുവാൻ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസികൾ പ്രേരിതരാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിശ്വാസവിരുദ്ധ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ പുതിയതോ?

വിശ്വാസവിരുദ്ധ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആരും മുതലേ സഭയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്, ഉണ്ടാകുമെന്ന് മുന്നറിയിപ്പു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. “എന്തെന്നാൽ, ഉത്തമമായ പ്രബോധനത്തെ ജനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാത്ത കാലം വരുന്നു. കേൾവിക്ക് ഇമ്പമുള്ളവയിൽ ആകൃഷ്ടരായി അവർ തങ്ങളുടെ ദുരാശകൾക്ക് ഇണങ്ങുന്ന പ്രബോധകരെ വിളിച്ചുകൂട്ടും. അവർ സത്യം ശ്രവിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ കെട്ടുകഥകളിലേയ്ക്കു തിരിയും” (2 തിമോ 4:3-4). “എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, എല്ലാവരേയും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കരുത്. പ്രത്യുത അവർ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളവരാണോ എന്നു പരിശോധിക്കുവിൻ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അനവധി വ്യാജ പ്രവാചകന്മാർ ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവിക മനുഷ്യനെ ഇങ്ങനെ തിരിച്ചറിയാം: ഈശോ മിശിഹാ ജഡം ധരിച്ചുവെന്ന് ഏറ്റു പറയുന്നവൻ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനാണ്. ഈശോ ശരീരത്തിൽ ആഗത

നായെന്ന് ഏറ്റു പറയാത്തവൻ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവ നല്ല; പ്രത്യുത വരുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുള്ള അന്തി ക്രിസ്തു (ക്രിസ്തുവിരുദ്ധൻ)വിൽ നിന്നുള്ളവനത്രേ. അവൻ പണ്ടു മുതലേ ലോകത്തിലുണ്ട്'' (1 യോഹ 4: 1 - 3). ഓരോ കാലത്തും സഭയിൽ പുതിയ പുതിയ വിഭാഗങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും കാലാന്തരത്തിൽ അവ അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്തു സംഭവങ്ങൾ സഭാചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ വിഭാഗങ്ങളുടെയെല്ലാം ഉറവിടം മിക്കവാറും ഒന്നുതന്നെ. അതായത് തെറ്റായ രീതിയിലുള്ള ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനം. തങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ള കാര്യങ്ങൾ തെളിയിക്കാനുതകത്തക്ക ബൈബിൾ വാചകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, മറ്റു വാചകങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു നിലപാടാണ് ഇവരെല്ലാം സ്വീകരിക്കുന്നത്.

ഇന്ന് കത്തോലിക്കാവിരുദ്ധ

പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ

എന്തുകൊണ്ട് സജീവമായിരിക്കുന്നു?

കാരണങ്ങൾ പലതാണ്. നേർക്കീട്ത്തുള്ളമാണ്. അവയിൽ ചിലതുമാത്രം സൂചിപ്പിക്കട്ടെ.

1. ആധുനിക ലോകത്തിൽ മതപരമായ വിശ്വാസം കുറഞ്ഞുവരുന്നതിന്റെ ഫലമായി മനുഷ്യനിൽ ഒരു ശൂന്യത അനുഭവപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിഭാഗങ്ങളുടെ മതപരമായ തീവ്രതയും, അനുഭൂതിപരമായ പ്രാർത്ഥനാർത്ഥികളും ഈ ശൂന്യതയെ അതിജീവിക്കാൻ പോരുന്നവരാണ്.

2. ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ മനുഷ്യന് ഒരു അരക്ഷിതാവസ്ഥ അനുഭവവേദ്യമാകുന്നു. യുദ്ധങ്ങളും, സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധികളും പുതിയ പുതിയ രോഗങ്ങളും, തൊഴിലില്ലായ്മയും, ദാരിദ്ര്യവും എല്ലാം അരക്ഷിതാവസ്ഥയുടെ പശ്ചാത്തലങ്ങളാണ്. കത്തോലിക്കാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകാർ ഒരു മാനസിക സുരക്ഷിതത്വം നൽകി ഇവയ്ക്കു പ്രതിവിധി

നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ അവസാനം ആസന്നമാണെന്നും, മതപരമായ സുരക്ഷിതത്വത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് ഓടിയകലാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അരക്ഷിതാവസ്ഥയെ നേരിടാമെന്നും പറഞ്ഞ് ജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നു.

3. മതത്തേയും, സന്മാർഗ്ഗത്തേയും മൂല്യങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ച് ഒത്തിരി വ്യത്യസ്ത ആശയങ്ങളും, അഭിപ്രായങ്ങളുമൊക്കെ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷമാണ് ഇന്ന് നിലവിലുള്ളത്. ഒന്നിനെപ്പറ്റിയും തീർച്ചയില്ല എന്ന് ചിന്തിക്കുവാൻ പ്രേരകമായ ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷം. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശ്വാസവിരുദ്ധ ഗ്രൂപ്പുകൾ ഒരുതരത്തിലുള്ള രീതിയിൽ അവരുടെ സത്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിൽ പലരും ആകൃഷ്ടരാകുന്നു.

4. കത്തോലിക്കാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾക്കു പുറത്തു നിന്നും വളരെയധികം സാമ്പത്തികസഹായം ലഭ്യമാകുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സമ്പർക്കമാധ്യമങ്ങളും, പ്രചാരണോപാധികളും കാര്യക്ഷമമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും നേതാക്കൾക്കും അനുയായികൾക്കും സാമ്പത്തികസഹായം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനും പുറമെ ചില അന്തർദ്ദേശീയ രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യങ്ങളും ഇവയുടെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതൊക്കെയാണ് ഈ ഗ്രൂപ്പുകൾ ഇന്ന് ഇത്രമാത്രം സജീവമാകുവാൻ കാരണം.

എല്ലാ കത്തോലിക്കാവിരുദ്ധ

ശ്രൂപ്പുകളും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരോ?

അല്ല. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുസഭകൾ എന്ന് പൊതുവെ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ ഒരിക്കലും കത്തോലിക്കാവിരുദ്ധരോ, നിർബന്ധിത പ്രവർത്തനശൈലി ഉള്ളവരോ അല്ല. സഭൈക്യത്തിന് അനുഭാവികളാണവർ. കത്തോലിക്കാസഭയുമായി നല്ല ബന്ധങ്ങൾ ഉള്ളവരും, ക്രിസ്തീയ ഐക്യത്തിനു വേണ്ടി കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർമാണ് ഇവർ. എന്നാൽ

അതേസമയം ഈ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ പലതും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റർ വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. ബൈബിളിന്റെ വ്യക്തിപരവും സ്വതന്ത്രവുമായ വ്യാഖ്യാനത്തെ അനുകൂലിക്കുന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റർ നിലപാടിനെ അതിന്റെ തീവ്രതയിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രൂപ്പുകളാണ് ഇവ. ഈ നിലപാടാണ് അവരെ പരമ്പരാഗതമായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റർ മതത്തിൽ നിന്നും മാറിപ്പോകാൻ ഇടയാക്കിയതും, അവരുടെയിടയിൽതന്നെ പുതിയ പുതിയ വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ കാരണമാക്കിത്തീർത്തതും. പുതിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പുതിയ പുതിയ വിഭാഗങ്ങൾ ജനംകൊള്ളുന്നു.

കത്തോലിക്കാവിരുദ്ധ

(ഗ്രൂപ്പുകൾക്കെല്ലാം പൊതുവായിട്ടുള്ള പ്രത്യേകതകൾ ഉണ്ടോ?)

ഉണ്ട്. ഈ വിഭാഗങ്ങൾ പരസ്പരം ഭിന്നങ്ങളെങ്കിലും അവർക്കെല്ലാവർക്കുമുള്ള പൊതുവായ ചില പ്രത്യേകതകൾ എടുത്തുകാണിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

1. നിലവിലുള്ള കത്തോലിക്കാവിരുദ്ധവിഭാഗങ്ങളെല്ലാം തന്നെ കഴിഞ്ഞ നൂറോ നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇവ എത്രനാൾ നിലനിൽക്കുമെന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇവ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത് പ്രത്യേക ദൈവപ്രചോദനം സ്വയം അവകാശപ്പെട്ട വ്യക്തികളാലാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ജനങ്ങളിൽനിന്ന്, അതായത് മനുഷ്യരിൽ നിന്നാണ് ഇവ യുടെയൊക്കെ ഉത്ഭവം.

2. പരമ്പരാഗതസഭകളുമായി തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ കത്തോലിക്കാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ സംഖ്യയിൽ വളരെ ചെറുതാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ പഠനങ്ങളും, ആചാരങ്ങളും ജനങ്ങളിൽ അടിച്ചേല്പിക്കുന്നു. അവരുടെ നേതാക്കന്മാരാകട്ടെ, ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും പഠനങ്ങളിലും അനുവിടപോലും വ്യതിചലിക്കുവാനോ, സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുവാനോ അനുയായികളെ അനുവദിക്കാത്തവരുമാണ്.

3. ഓരോ ഗ്രൂപ്പും മതത്തെക്കുറിച്ചും, രക്ഷയെക്കുറിച്ചുമുള്ള സത്യം അവരുടേതുമാത്രമാണെന്നും അവകാശപ്പെടുന്നു. അവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ മറ്റുള്ള മതങ്ങളെല്ലാം പൂർണ്ണമായും തെറ്റാണ്. അവർ ഏക്യമെന്നിടത്തിനും, സഭയുടെ കത്തോലികത്വത്തിനും എതിരാണ്.

4. അവർ സഭയേയും കൂദാശകളേയും ആരാധനാക്രമത്തെയും ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തേയും പ. കന്യകാ മറിയത്തെയും വിശുദ്ധരേയും മാർപ്പാപ്പായേയും മെത്രാന്മാരേയും വൈദികരേയുമെല്ലാം തിരസ്കരിക്കുന്നു. ബൈബിൾ മാത്രം സ്വീകരിക്കുകയും അത് സ്വതന്ത്രമായി വ്യഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

5. അവർ അവരുടെ ഗ്രൂപ്പിൽപ്പെടാത്തവരെയാണ് അംഗീകരിക്കാത്ത ഒരു തരം മതഭ്രാന്തരാണ്.

6. അവരുടെ വിശ്വാസവും മതാത്മകതയും വളരെ വൈകാരികവും ലാഘവത്വമുള്ളതുമാണ്. ഒരുവന് രക്ഷ വൈകാരികതലത്തിൽ അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു എന്ന് അവർ അവകാശപ്പെടുന്നു.

7. അവർ കർത്താവിന്റെ ഉടനെയുള്ള രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ചരിത്രം, സംസ്കാരം, രാഷ്ട്രം, നീതി, മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മാനുഷിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളോട് ഒരു നിസ്സംഗതാമനോഭാവം പുലർത്തുന്നു. അവയെ സംബന്ധിച്ച് ദോഷൈകഭാവങ്ങളായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കത്തോലിക്കാസഭയും വിശ്വാസ

**വിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളും തമ്മിലുള്ള
വ്യത്യാസങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?**

കത്തോലിക്കാസഭയും വിശ്വാസവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളും തമ്മിലുള്ള പ്രധാന വ്യത്യാസങ്ങളിൽ ചിലവ താഴെ ചേർക്കുന്നു:-

1. സഭ ചരിത്രപരമായി ക്രിസ്തുവിനാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും, ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ അധിഷ്ഠിതവുമാണ്. ഈ ഗ്രൂപ്പുകളാകട്ടെ അടുത്ത കാലത്തു് ചില വ്യക്തികളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണ്.

2. സഭയിൽ ക്രിസ്തുവിനാൽ സ്ഥാപിതമായ വി.ശുശ്രൂഷയുണ്ടു്: മാർപ്പാപ്പാ കാണപ്പെട്ട തലവനായും മെത്രാന്മാരും വൈദികരും ശുശ്രൂഷകരായിട്ടും. കത്തോലിക്കാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളിൽ ഇങ്ങനെയൊരു ശുശ്രൂഷയില്ല. അവരുടെ നേതാക്കന്മാർ അവരാൽത്തന്നെ നിയമിക്കപ്പെട്ട ജനകീയ പ്രതിനിധികളോ അങ്ങനെ സ്വയം പ്രഖ്യാപിച്ചവരോ അത്രെ.

3. സഭയിൽ ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു് അപ്പസ്തോലികപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമായും, അതിനനുസൃതമായിട്ടുമാണ്. അതിനും പുറമെ പുസ്തകവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ സാഹിത്യപരമായ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളുടെയിടയിൽ ഓരോ വിഭാഗത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിനനുയോജ്യമായ വാക്യങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു് സന്ദർഭവും സമാന്തരവാക്യങ്ങളും അവഗണിച്ചാണ് ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനം നടത്തുക. ബൈബിൾ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ട കാലത്തെ സാഹചര്യങ്ങളും, ദൈവജനത്തിന്റെ ജീവിതപശ്ചാത്തലങ്ങളും, സാഹിത്യശൈലിയുടെ പ്രത്യേകതകളും ഒന്നും കണക്കിലെടുക്കാതെയുള്ള വ്യാഖ്യാനമാണ് അവരുടേതു്. ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാരുടെ പഠനങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും അവർ പരിഗണിക്കുന്നതേയില്ല.

4. സഭ സാർവ്വത്രികമാണ്. വ്യത്യസ്തമായ ആരാധനക്രമവും, ജീവിതശൈലിയും, ആദ്യ്യാത്മീകതയും ഉണ്ടെങ്കിലും ഒരേ വിശ്വാസവും, ഒരേ കൂടാശുകളും ഉള്ള വ്യത്യസ്തസഭകളുടെ കൂട്ടായ്മയാണു് കത്തോലിക്കാസഭ. 'വൈവിധ്യങ്ങളിൽ ഏകത്വം' വന്നതു് സഭയുടെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട സവിശേഷതയാണ്. സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ പലപ്പോഴും പ്രാദേശികങ്ങളും, ഐക്യത്തേക്കാൾ ഐക്യരൂപത്തിനു് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നവരുമാണ്.

5. കത്തോലിക്കാസഭയിൽ മാനസാന്തരത്തിലും അർപ്പണത്തിലുമുള്ള തീവ്രതയിൽ വൈവിധ്യം അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു. സഭയിൽ വിവിധ ഗ്രേഡുകളിൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ടവരേയും, സമർപ്പിതരേയും അംഗങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുന്നു. സഭാംഗങ്ങളിൽ പലരും പാപികളാണെന്നും നിരന്തര മാനസാന്തരം ആവശ്യമുള്ളവരാണെന്നും സഭ അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളിൽ ഓരോ അംഗവും പൂർണ്ണമായി മാനസാന്തരപ്പെട്ട്, രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു.

6. സഭയിൽ അധികാരവും ശിക്ഷണവും വിശ്വാസത്തേയും സന്മാർഗ്ഗത്തേയും സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നു. സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളിൽ അധികാരം വ്യക്തികളുടെ ജീവിതരീതിയേയും, രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകളെപ്പോലും നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

7. മന:സാക്ഷിക്കുതക്കതായ ജീവിക്കുകയാണെങ്കിൽ സഭാംഗത്വം ഇല്ലാത്തവർക്കും രക്ഷ പ്രാപിക്കുക സാധ്യമാണെന്ന് കത്തോലിക്കാസഭ വിശ്വസിക്കുന്നു. സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ അവരുടെ ഗ്രൂപ്പുകളിൽപ്പെട്ടവർക്കു മാത്രമേ രക്ഷയുള്ളൂ എന്നവകാശപ്പെടുന്നു.

8. സഭയിൽ വ്യക്തിയുടെ സഭാചാരത്തിനും സമൂഹത്തിന്റെ സഭാചാരത്തിനും ഒരുപോലെ ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ വ്യക്തിയുടെ സഭാചാരത്തിന് മാത്രമേ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നുള്ളൂ.

9. സഭ മനുഷിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളോടും സ്ഥിതിഗതികളോടുംമൊക്കെ ക്രിയാത്മകമായ നിലപാടു സ്വീകരിക്കുകയും, അവയെ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ അവയോട് നിഷേധാത്മകമായ നിലപാടാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ ഇഴലോകജീവിതം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിൽ താല്പര്യപ്പെടുന്നില്ല. അവർക്ക് രക്ഷയും, ദൈവഭരണവുമൊക്കെ വെറും ആന്തരികയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നു. യഹോവാ സാക്ഷികൾ ദൈവഭരണം ഭൂമിയിൽത്തന്നെ ഒരു ഭാവിയിൽ സ്വപ്നം കാണുന്നു.

സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളും ബൈബിളും

ബൈബിളിനെപ്പറ്റി:-

സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ അവരുടെ പ്രധാന ഉപകരണമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് ബൈബിൾ ആണ്. അതുകൊണ്ട് ബൈബിൾ എന്താണെന്നും, ബൈബിൾ എങ്ങനെയാണ് വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതെന്നും, സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ ബൈബിൾ എങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു എന്നെല്ലാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്.

ബൈബിൾ എങ്ങനെ എഴുതപ്പെട്ടു?

പഴയനിയമത്തിലെ പുസ്തകങ്ങൾ മിക്കവാറും എല്ലാതന്നെ ക്രിസ്തുവിനു് മുമ്പു് ഏഴോ എട്ടോ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്. പഴയനിയമപുസ്തകങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അതിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അലിഖിതവും, ലിഖിതവുമായ ഇസ്രായേലിന്റെ വിശ്വാസപാരമ്പര്യങ്ങളിൽനിന്നു് എടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. അവ വിശ്വാസത്തേയും, സന്മാർഗ്ഗത്തേയും സംബന്ധിക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ നമുക്കു് തെറ്റുകൂടാതെ നൽകത്തക്കവിധം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെട്ടു് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത് പഴയനിയമം എഴുതപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പു് ദൈവജനമായ ഇസ്രായേലിന്റെ വിശ്വാസപാരമ്പര്യവും നിലവിലിരുന്നു എന്നാണ്.

പുതിയനിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഇതുപോലെ ഒരു രൂപവൽക്കരണമാണ് നമുക്കു് കാണുവാൻ സാധിക്കുക. ഈശോ ഒന്നും എഴുതിയില്ല. അവിടുന്ന് പ്രസംഗിക്കുകയും, പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നാണ്. ഈശോ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞതു് ഇതാണ് എഴുതുവാനല്ല, ലോകം മുഴുവൻ

സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനാണ്. അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണം ആരംഭിച്ചതിനുശേഷവും ഇരുപതു മുപ്പതുകൊല്ലങ്ങൾക്കകം ഒന്നും എഴുതിയതായി നമുക്ക് രേഖയില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണങ്ങളിലൂടെ പലയിടങ്ങളിലുമായി സഭ അഥവാ വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹം സ്ഥാപിക്കുകയത്രേ ചെയ്തത്. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും, ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചും ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചും സഭ വിശ്വസിച്ചതും, പഠിപ്പിച്ചതുമായ കാര്യങ്ങളാണ് അവർ പിന്നീട് എഴുതുന്നത്. അവ തെറ്റു കൂടാതെ എഴുതുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരെ നയിക്കുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ പുതിയനിയമം എഴുതപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് സഭയും സഭയുടെ വിശ്വാസ പാരമ്പര്യവും നിലവിൽ വന്നിരുന്നു. ഈ വിശ്വാസ പാരമ്പര്യമാണ് പുതിയനിയമത്തിനു ജന്മം നല്കിയത്.

ബൈബിളിനെ സഭയിൽനിന്നും

വേർതിരിക്കാമോ?

പാടില്ല. കത്തോലിക്കാസഭയും ബൈബിളും അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. കാരണം മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ 'ബൈബിൾ എഴുതപ്പെട്ടതു സഭയിലാണ്', സഭയാലാണ്, സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്. നാം ഇപ്പോൾ വായിക്കുന്ന ബൈബിൾ ശരിയായിട്ടുള്ള, എഴുതപ്പെട്ട ദൈവവചനമാണെന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പുതരുന്നത് സഭയാണ്. ബൈബിൾ എഴുതപ്പെട്ടകാലത്തിനു വളരെക്കാലമുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന ജനതകളെക്കുറിച്ചും, നടന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ ബൈബിൾ പറയുന്നതു ശരിയാണെന്നും, സത്യമാണെന്നും, ദൈവനിവേശിതങ്ങളാണെന്നും സഭയല്ലാതെ ആരു നമുക്കു തീർച്ച നൽകും? ഇന്ന് നമുക്ക് ലഭ്യമായിട്ടുള്ള 4 സുവിശേഷങ്ങൾ ദൈവനിവേശിതങ്ങളാണെന്നും, സത്യമാണെന്നും സഭയില്ലെങ്കിൽ ആരു നമുക്ക് ഉറപ്പുനൽകും? ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് എഴുതപ്പെട്ട മറ്റു പല ലിഖിതങ്ങളും ഉള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഈ 4 സുവിശേഷങ്ങളാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യമെന്നും, ദൈവനിവേശിതങ്ങളെന്നും നമുക്ക് ഉറപ്പു നൽകുവാൻ

അന്നമുതൽ ഇന്നുവരെ തുടർച്ചയായി നിലകൊള്ളുന്ന സഭയ്ക്കു മാത്രമേ സാധിക്കൂ. ആദിമസഭാസമൂഹങ്ങളെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് എഴുതപ്പെട്ട അനേകം ലേഖനങ്ങളുള്ള സ്ഥിതിയ്ക്ക് പുതിയനിയമലേഖനങ്ങൾ മാത്രം ദൈവനിവേശിതങ്ങളാണെന്ന് എങ്ങനെ അറിയാൻ സാധിക്കും? ദൈവത്താൽ, ദൈവത്തിന്റെ അരുപിയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന സഭയ്ക്കു മാത്രമേ ഇതു മാത്രമാണ് സത്യമെന്നും, ദൈവനിവേശിതങ്ങളെന്നും നമുക്കു തീർച്ചയായും വാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. സഭ സ്വന്തം പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നും ബൈബിൾ എഴുതി. ആ സഭയാണ് ബൈബിളിന് ഉറപ്പു നൽകുന്നതും. സഭയെക്കൂടാതെ ബൈബിളിന്റെ വിശ്വാസ്യതയ്ക്കു മറ്റൊരു ആധാരവുമില്ല. ആകയാൽ സഭയെക്കൂടാതെ ബൈബിളോ, ബൈബിളിനെക്കൂടാതെ സഭയോ ഇല്ല. ബൈബിളും സഭയും അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ബൈബിൾ എന്തിനുവേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ടു?

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും, ദൈവത്തിന്റെ രക്താകരപദ്ധതിയെക്കുറിച്ചും, രക്ഷാകരപ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ദൈവജനത്തെക്കുറിച്ചും, രക്ഷാകരപദ്ധതിയിൽ ദൈവജനത്തിനുള്ള സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും, ദൈവജനത്തിന്റെ ജീവിത ശൈലിയെക്കുറിച്ചും ക്രിസ്തുക്കേന്ദ്രീകൃതമായി വെളിപ്പെടുത്തിയ കാര്യങ്ങൾ വരുംതലമുറയ്ക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ബൈബിൾ രചിക്കപ്പെട്ടത്. ആ കാര്യങ്ങൾ തെറ്റുകൂടാതെ നമുക്ക് കൈമാറുവാൻ ദൈവാരുപിയുടെ പ്രത്യേക പരിപാലന ബൈബിൾ എഴുതപ്പെടുന്നതിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബൈബിളിൽനിന്നും നമ്മൾ

എന്തു പ്രതീക്ഷിക്കുക?

ബൈബിൾ ഒരു ചരിത്രപുസ്തകമല്ല. വെറും ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ളതല്ല. ശാസ്ത്രമോ, ഭൂമിശാസ്ത്രമോ, ജ്യോതിശാസ്ത്രമോ, സാമൂഹ്യശാസ്ത്രമോ,

മാനവികശാസ്ത്രങ്ങളോ പഠിപ്പിക്കാനല്ല ബൈബിൾ എഴുതപ്പെട്ടത്. മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽപോലും നമ്മുടെ ജീജ്ഞാസയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക എന്നതല്ല ബൈബിൾ എഴുതിയതിന്റെ പിന്നിലെ ഉദ്ദേശ്യം. നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയവും മതപരവുമായ ജീവിതത്തിന് ആവശ്യമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് ബൈബിൾ നൽകാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതേസമയം ഇവ എഴുതപ്പെട്ടത് ഓരോ കാലത്തേയും സംസ്കാരത്തിനും, ഭാഷയ്ക്കും, ശൈലിയി്ക്കും അനുരൂപമായിട്ടാണ്.

ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ

നമ്മൾ കണക്കിലെടുക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?

1. ബൈബിൾ എഴുതപ്പെട്ട കാലവും, നമ്മുടെ കാലഘട്ടവുമായി വളരെ അന്തരമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ ശരിയാകുകയില്ല. ബൈബിൾ എഴുതപ്പെട്ട കാലത്തെ സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തിനും ഭാഷയുടേതായ പ്രത്യേകതകൾക്കും അനുസൃതമായിവേണം ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ.

2. ഓരോ പുസ്തകത്തിന്റെയും സാഹിത്യരൂപം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടുവേണം, ബൈബിളിലെ ഓരോ പുസ്തകവും നൽകുന്ന സന്ദേശം ഉൾക്കൊള്ളുവാനും മനസ്സിലാക്കുവാനും. ഏതു പുസ്തകവും അങ്ങനെയാണല്ലോ നാം വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുക. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു നോവലിനെ ചരിത്രപുസ്തകമായി ആരും വായിക്കാറില്ല. ബൈബിൾ പലപ്പോഴും പ്രതീകങ്ങളിലൂടെയാണ് മതപരമായ സന്ദേശം നൽകുക. ഉദാഹരണത്തിന് വെളിപാട് പുസ്തകം ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള പ്രതീകങ്ങളിലൂടെ സന്ദേശം നൽകുന്ന ഒരു പുസ്തകമാണ്. അത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ തെറ്റുപറയും. സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഈശോ ഉപമകൾ പറയുന്നുണ്ട്. ഇവയെ ചരിത്രമായി എടുത്താൽ അവ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന

തിൽ തെറ്റുപറ്റും. ഉൽപത്തിപുസ്തകം സൃഷ്ടിയുടെയും പാപത്തിന്റെയും മൊക്കെ വിവരണം പ്രതിരൂപങ്ങളിലൂടെയാണ് നല്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ ബൈബിളിൽ സാഹിത്യരൂപങ്ങളുടെ തികച്ചും വൈവിധ്യമാർന്ന ഒരു ശൈലിതന്നെയുണ്ട്. അവ കണക്കിലെടുക്കാതെ സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ വെറും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ തീർച്ചയായും തെറ്റുപറ്റും.

ബൈബിൾ മനസ്സിലാക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുക എളുപ്പമോ?

ബൈബിൾ മനസ്സിലാക്കാനും വ്യാഖ്യാനിക്കാനും എളുപ്പമല്ലെന്ന് മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾ നമുക്കു വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നു. “ആദ്യം നിങ്ങൾ ഇതു മനസ്സിലാക്കുവിൻ: വിശുദ്ധ ലിഖിതത്തിലെ പ്രവചനങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ ആരുടെയും സ്വന്തമായ വ്യാഖ്യാനത്തിനുള്ളതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രവചനങ്ങൾ ഒരിക്കലും മാനുഷിക പ്രചോദനയാൽ രൂപം കൊണ്ടതല്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രചോദിതരായി ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യർ സംസാരിച്ചവയാണ്” (2പത്രോ 1:20-21) അതുകൊണ്ട് ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനത്തിന് നമുക്കെല്ലാവർക്കും സഭയാൽ നയിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയുണ്ട്. സഭ ബൈബിൾ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ സാഹിത്യരൂപങ്ങൾ വിവേചിച്ച് അവയിലുള്ള മതപരമായ സന്ദേശങ്ങൾ നമുക്കു കാണിച്ചുതരുന്നു. സംശയം ഉളവാകുമ്പോൾ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനം നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. സഭയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ ബൈബിൾ ക്രൈസ്തവരുടെയിടയിൽ വാഗ്വാദത്തിനും വിഭജനത്തിനുമുള്ള ഉറവിടമായി ഭവിക്കുന്നു, വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പുസ്തകമായി തീരുന്നു. ഒരേ വാചകത്തിന് തന്നെ വിവിധങ്ങളായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ ഇതിനുദാഹരണമാണ്.

**ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ സഭയെ
അവഗണിക്കുന്നെങ്കിൽ എന്ത് സംഭവിക്കും?**

സഭയുടെ നയിക്കൽ കൂടാതെയുള്ള ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പുതിയ സഭകളുടെയും മതപരമായ ഗ്രൂപ്പുകളുടെയും ഉത്ഭവത്തിന് കാരണമായിത്തീരുന്നു. പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി അതിലധിഷ്ഠിതമായ ഒരു പുതിയ സഭയോ ഒരു പുതിയ ഗ്രൂപ്പോ സ്ഥാപിക്കുവാനും ഇത് ഓരോ വ്യാഖ്യാതാവിനും (പ്രസംഗകനും) അവസരം നൽകുന്നു.

**സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ ബൈബിൾ
എങ്ങനെ ദുരുപയോഗിക്കുന്നു**

**സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾക്ക് ബൈബിൾ
പഠനത്തിനും വ്യാഖ്യാനത്തിനും ശരിയായ
പരിശീലനം ഉണ്ടോ?**

സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് ബൈബിൾ സംബന്ധമായ അറിവും പരിശീലനവും വളരെ അപൂർണ്ണമാണ്. അതായത് അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ചും അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചും പൊതുവായ വീക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചും അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളെപ്പറ്റിയുമുള്ള അറിവ് വളരെ പരിമിതമാണ്. എങ്കിലും പല വാചകങ്ങളും അവർക്കു കാണാതെ പറയാനും ഉദ്ധരിക്കാനും സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കത്തോലിക്കരുടെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ ബൈബിളിനെ സംബന്ധിച്ച് അറിവുള്ളവരാണ് എന്ന പ്രതീതി ജനിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വാചകങ്ങൾ അവരുടെ പ്രത്യേക വിശ്വാസങ്ങളെ സംബന്ധി

ചുള്ളവയും കത്തോലിക്കാസഭയെ വിമർശിക്കാൻ ഉതകുന്നവയും മാത്രമാണ്. സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളിൽപ്പെട്ടവരെ നേരിടുമ്പോൾ ബൈബിൾ പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് അവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഓരോ വാചകത്തിനും, ശരിയായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൊടുത്ത് അവരുടെ നിലപാട് തെറ്റാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കും. പക്ഷെ അതിനേക്കാൾ പ്രധാനം അവർ ബൈബിൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള തെറ്റു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക എന്നതാണ്. അതാണ് ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടത്. കത്തോലിക്കരും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുമാരും ഒരുപോലെ ഇന്നംഗീകരിക്കുന്ന ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ പൊതുവായ നിയമങ്ങൾ അവർ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല.

ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനത്തിലുള്ള സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ തെറ്റുകൾ ഏവയാണ്?

അവരുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ തെറ്റുകൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്:-

1. അവർ ബൈബിളിനെ ദീർഘാസത്തിന്റെ ഏക ഉറവിടമായി പരിഗണിക്കുന്നു. സഭയേയും അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യങ്ങളേയും അവർ അവഗണിക്കുന്നു. ബൈബിളിൽ എല്ലാം എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന് ബൈബിൾ തന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. “യേശു ചെയ്ത മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും ഉണ്ട്. അതെല്ലാം എഴുതിയിരുന്നെങ്കിൽ, ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ലോകത്തിനുതന്നെ സാധിക്കാതെ വരുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്” (യോഹ 21:25). ബൈബിളും സഭയും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, ബൈബിൾ എഴുതപ്പെട്ടത് സഭയിലാണ്, സഭയാലാണ്, സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് എന്നും ആദ്യഭാഗത്ത് നമ്മൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇത്തരമുള്ളതിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

2. സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ ബൈബിൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. പറയുന്ന സന്ദർഭമോ,

അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടു ബൈബിൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന മറ്റു കാര്യങ്ങളോടുകൂടിക്കൂടെക്കാതെ വാചകങ്ങൾ അതിന്റെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ മാത്രം മനസ്സിലാക്കുകയും അവർക്കുതന്നെ നവിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ പഠനങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ബൈബിൾ വിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. മൂലഭാഷയോടു വിശ്വസ്തത പുലർത്താത്ത വിവർത്തനങ്ങൾ നൽകി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു് യോഹ 1: 1ൽ “വചനം ദൈവമായിരുന്നു” എന്നുള്ളതു് “വചനം ഒരു ദൈവമായിരുന്നു” എന്നാക്കിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം നിഷേധിക്കാൻ വേണ്ടിയാണിതു്.

3. അവർ ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ആദിമ കാലം മുതലുള്ള പരിത്രത്തെ അവഗണിച്ചു് സ്വന്തം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകുന്നു.

4. അവർ എല്ലാക്കാര്യങ്ങൾക്കും, എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും, ബൈബിളിൽ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ബൈബിളിൽനിന്നു് ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

മറ്റു് ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ അവർ ബൈബിൾ ദുരുപയോഗിക്കുന്നു?

1. കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തെ വിമർശിക്കുവാനും, ചോദ്യം ചെയ്യുവാനും അവർ പഴയനിയമവാചകങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പഴയനിയമവാചകങ്ങളെ അവയുടെ പരിമിതികൾ പരിഗണിക്കാതെ സഭയുടെ വിശ്വാസത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ എടുത്തുപയോഗിക്കുന്നു. പക്ഷെ പഴയനിയമം ദൈവത്തിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തലിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം നൽകുന്നില്ല. അതു് ക്രിസ്തുവിലുള്ള വെളിപ്പെടുത്തലിനുള്ള ഒരുക്കം മാത്രമാണു്. വെളിപാടിന്റെ പൂർണ്ണത ക്രിസ്തുവിലാണു് - പുതിയനിയമത്തിലാണു് - നാം ദർശിക്കുക. പല കാര്യങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവും പുതിയനിയമവും, പഴയനിയമ പ്രസ്താവനകളെ തിരുത്തുകയോ, മാറ്റുകയോ, വികസിപ്പിക്കുകയോ, പുനർവ്യാഖ്യാനിക്കുകയോ, നിർത്തലാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി നമുക്കു്

കാണാം. അങ്ങനെയുള്ള പഴയനിയമവാചകങ്ങളാണ് പലപ്പോഴും ഈ സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ സഭയ്ക്കെതിരായി എടുത്ത പ്രയോഗിക്കുന്നത്.

ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ

a. ക്രിസ്തു പലപ്പോഴും ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്ന ഒരു സംഗതിയുണ്ട്. “കൊല്ലരുത്.... എന്ന് പൂർവ്വികരോടു പറയപ്പെട്ടതായി നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ (പഴയനിയമം). എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: സഹോദരനോടു കോപിക്കുന്നവൻ ന്യായവിധിക്ക് അർഹനാകും. സഹോദരനെ ഭോഷാ എന്ന് വിളിക്കുന്നവൻ ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കേണ്ടിവരും. വിഡ്ഢി എന്ന് വിളിക്കുന്നവനാകട്ടെ നരകാഗ്നിക്ക് ഇരയായിത്തീരും.” (പുതിയനിയമം) (മത്താ 5: 21-22). മറ്റുദാഹരണങ്ങൾ: (മത്താ 5:27-28; 5: 31-32; 5: 33-34; 5; 38-39; 5: 43-44).

b. വിവാഹമോചനം പഴയനിയമത്തിൽ അനവദിച്ചിരുന്നു. “ഒരുവൻ വിവാഹിതനായതിനുശേഷം ഭാര്യയിൽ എന്തെങ്കിലും തെറ്റുകണ്ട് ആവൻ അവളോടു ഇഷ്ടമില്ലാതായാൽ, ഉപേക്ഷാപത്രം കൊടുത്ത് അവളെ വീട്ടിൽനിന്ന് പറഞ്ഞയക്കട്ടെ” (നിയമാവർത്തനം 24: 1). പക്ഷേ പുതിയനിയമം ഇത് പൂർണ്ണമായും നിഷേധിക്കുന്നു. അവർ അവനോടു ചോദിച്ചു: അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഉപേക്ഷാപത്രം നൽകി ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാമെന്ന് മോശ വിധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്? അവൻ പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ ഹൃദയ കാഠിന്യം നിമിത്തമാണ് ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ മോശ നിങ്ങൾക്ക് അനുമതി നൽകിയത്. ആദിമുതലേ അങ്ങനെയായിരുന്നില്ല” (മത്താ 19: 7-8).

c. പഴയനിയമത്തിൽ കർത്താവിന്റെ ദിവസം സാബത്തുദിവസമാണ്. എന്നാൽ പുതിയനിയമത്തിൽ അതു ഞായറാഴ്ചയാണ്.

d. പഴയനിയമത്തിൽ പ്രതിമകളെ വന്ദിക്കുന്നത് നിരസാഹപ്പെട്ടത്തിയിരുന്നു. കാരണം വിഗ്രഹാരാധന

യുടെ അപകടം ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സന്ദർഭമായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ പുതിയനിയമത്തിൽ അങ്ങനെ ഒരു നിരോധനം കാണുന്നില്ല. കാരണം അങ്ങനെയൊരു അപകടം പുതിയനിയമകാലഘട്ടത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. വിശുദ്ധ യോഹന്നാന്റെ 1-ാം ലേഖനം 5-ാം അദ്ധ്യായം 21-ാം വാക്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നുണ്ട്. “കുഞ്ഞു മക്കളേ, വിഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നിരിക്കുവിൻ” എന്ന്. എന്നാൽ ആ ലേഖനത്തിൽ ഒരിടത്തും വിഗ്രഹാരാധനയെക്കുറിച്ച് പരാമർശം ഉള്ളതായി കാണുന്നില്ല. ദൈവസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചും പരസ്പരസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുമാണ് ഈ ലേഖനം പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇത് സ്നേഹത്തിനു വിരുദ്ധമായി ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടുന്ന സ്വാർത്ഥതയുടെ മുർത്തീഭാവമായ വിഗ്രഹങ്ങളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്നുവേണം കരുതുവാൻ.

2. സന്ദർഭത്തിൽനിന്നും വിടർത്തി വാചകങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും, അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ വാചകത്തിന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുന്ന മറ്റു വാചകങ്ങളും സന്ദർഭങ്ങളും അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉദാഹരണങ്ങൾ

a പുറപ്പാടു പുസ്തകം 20-ാം അദ്ധ്യായം 4 ഉം 5 ഉം വാക്യങ്ങളിൽ പ്രതിമയോ, സ്വരൂപങ്ങളോ നിർമ്മിക്കുകയോ, പ്രണമിക്കുകയോ, ആരാധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് നിരോധിക്കുന്നു. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കത്തോലിക്കർ പ്രതിമയെ ആരാധിക്കുന്നവരാണ് എന്ന് ചില സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ പറയുകയും സഭയെ കുറപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ പുറപ്പാടുപുസ്തകം 25-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കണമെന്ന് ദൈവം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. “കൃപാസനത്തിന്റെ രണ്ടറ്റത്തുമായി അടിച്ചുപരത്തിയ സ്വർണ്ണംകൊണ്ട് രണ്ടു കെരൂബുകളെ നിർമ്മിക്കണം. കൃപാസനത്തിന്റെ രണ്ടറ്റത്തും അതിനോടു് ഒന്നായി ചേർന്നിരിക്കത്തക്കവണ്ണംവേണം കെരൂബു

കളെ നിർമ്മിക്കാൻ. കൃപാസനം മുടത്തക്കവിധം കെരൂ ബുകൾ ചിറകുകൾ മുകളിലേയ്ക്കു വിരിച്ചു പിടിച്ചിരിക്കണം. കെരൂബുകൾ കൃപാസനത്തിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞ് മുഖാഭിമുഖം നിലകൊള്ളണം'' (പുറപ്പാട് 25 : 18-20) (2 ദിനവൃത്താന്തം 3:7 ff).

b. പുറപ്പാട് പുസ്തകം 20:2-17 വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്ന 10 പ്രമാണങ്ങൾ ഇതിനു വിരുദ്ധമാണെന്നും, സഭ 10 പ്രമാണങ്ങൾക്കും മാറ്റം വരുത്തി അങ്ങനെ ബൈബിൾ പഠനങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തിയെന്നും ചിലർ വാദിക്കുന്നു. അതേസമയം നിയമാവർത്തന പുസ്തകം 5:6-21 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന 10 പ്രമാണങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായിട്ടാണ് സഭ 10 പ്രമാണങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത് എന്നുള്ള കാര്യം ഇവർ മന:പൂർവ്വം മറച്ചുവയ്ക്കുന്നു.

3. സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത് ആയിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാതെ, സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്നു പറഞ്ഞ് അവർ വിമർശിക്കുന്നു. മുൻവിധിയോടെ സഭയുടെ പഠനങ്ങളെ കാണുകയും, സഭയെ കുറപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സഭ എന്താണ് പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് കൃത്യമായി പഠിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ ഈ വിമർശനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നു.

ഉപഹാരങ്ങൾ

a. കത്തോലിക്കർ പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തെയും വിശുദ്ധരേയും ആരാധിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ പറയുന്നു. എന്നാൽ കത്തോലിക്കർ പ. കന്യകാമറിയത്തെയും വിശുദ്ധരേയും ആരാധിക്കുന്നില്ല, വണങ്ങുന്നതേയുള്ളൂ എന്നത് ഓരോ കത്തോലിക്കരും അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണ്. ആരാധന ദൈവത്തിനുമാത്രം നൽകാവുന്ന ഒന്നാണെന്നാണ് കത്തോലിക്കാസഭ ഇന്നും എന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നതും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും.

b. മരണത്തിനുശേഷംമാത്രം കിട്ടുന്ന ഒരു രക്ഷയെ കുറിച്ചാണ് കത്തോലിക്കാസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് ഇക്വട്ടർ വിചാരിക്കുന്നു. അതിന്റെ പേരിൽ സഭയെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തു പ്രഘോഷിച്ച ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അഥവാ രക്ഷയുടെ സുവിശേഷം നാം ഇന്ന് ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ രക്ഷാകരമായ മാറ്റം വരുത്തുന്ന, സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ മാനസാന്തരത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നു തന്നെയാണ് സഭ വിശ്വസിക്കുന്നതും പഠിപ്പിക്കുന്നതും. കത്തോലിക്കരിൽ പലരും ഈ വിധത്തിൽ ജീവിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം, അതുകൊണ്ട് അവർ ജീവിക്കുന്നതുപോലെയാണ് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് പറയുന്നത് ശരിയല്ല.

കത്തോലിക്കാ സഭാവിരുദ്ധ

ഗ്രൂപ്പുകളുടെ തെറ്റായ

ചില ബൈബിൾ പഠനങ്ങൾ

ബൈബിളിൽ എത്ര പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ട്?

കത്തോലിക്കേതര സഭകളും ഗ്രൂപ്പുകളും പഠിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ബൈബിളിൽ 66 പുസ്തകങ്ങളേ ഉള്ളൂ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. അടിസ്ഥാനരഹിതമാണുതാനും. ബൈബിൾ 72 പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണ്. ദൈവനിവേശിത ഗ്രന്ഥങ്ങളായി സഭയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങളാണല്ലോ ബൈബിൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. അല്പം വൈകി സഭയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട എന്ന കാരണത്താലാണ് പഴയനിയമത്തിലെ 6 പുസ്തകങ്ങൾ മറ്റു ഗ്രൂപ്പുകൾ സ്വീകരിക്കാതെയിരിക്കു

നത്തു. നേരത്തെയുണ്ടെങ്കിലും, വൈകിയാണെങ്കിലും ബൈബിളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒരു വനിവേശിതങ്ങളാണെന്ന് അംഗീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഏക മാനദണ്ഡം സഭയാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുക എന്നതു മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് 16 -ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ പൊതുവെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന 72 പുസ്തകങ്ങളും ദൈവനിവേശിത ഗ്രന്ഥങ്ങൾതന്നെ.

രക്ഷിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി “ജലത്തിൽ മുങ്ങി” സ്നാനപ്പെടണമോ?

രക്ഷിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി യേശുക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ പിതാവിന്റെയും, പുത്രന്റെയും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ “ജലത്തിൽ മുങ്ങി” സ്നാനപ്പെടണമെന്ന് ചില പെന്തക്കോസ്ത ഗ്രൂപ്പുകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ജലത്തിൽ മുങ്ങി സ്നാനപ്പെടണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല. കാരണം ജലത്തിൽ മുങ്ങുന്നത് പ്രതീകാത്മകമാത്രമാണ്. ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി പാപത്തിന് മരിച്ച്, സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട്, ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായി മാറുന്നതിനെയാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുക (റോമ 6:3-4). എന്നാൽ ജലത്തിൽ മുങ്ങാതെ സ്നാനപ്പെട്ടാലും, ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടിയുള്ള ഈ മരണവും ഉത്ഥാനവും സംഭവിക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണ് മാമ്മോദീസാ. കാരണം മുങ്ങി സ്നാനപ്പെട്ടാലും, ജലം ശിരസ്സിലൊഴിച്ചു സ്നാനപ്പെട്ടാലും, പരിശുദ്ധാത്മാവാണു് അവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും, സ്നാനപ്പെട്ട വ്യക്തിയെ വിശുദ്ധീകരിച്ച് പുതുജീവനിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതും. വി.യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു, ജലത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരുവനും ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക സാധ്യമല്ല” (യോഹ 3:5). മുങ്ങിയോ അല്ലാതെയോ ഉള്ള ജലസ്നാനത്തിന്റെ അവസരത്തിൽത്തന്നെയാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് നൽകപ്പെടുന്നതും വ്യക്തി രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും.

ശിശുസ്നാനം ബൈബിൾ അനുസൃതമോ?

അതെ. ശിശുസ്നാനം ബൈബിൾ പഠനത്തിന് തികച്ചും നിരക്കുന്നതാണ്. ചില പെന്തക്കസ്റ്റാവിളാഗങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെ ബോധപൂർവ്വം വിശ്വാസത്തിന്റേതായ മാനസാന്തരം സംഭവിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ, ജ്ഞാനസ്നാനം നടത്താവൂ എന്നു പറയുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമില്ല. ആദിമക്രൈസ്തവസഭയിൽ ശിശുക്കൾ ഉൾപ്പെടെ കുടുംബം മുഴുവൻ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നതായി നമ്മൾ കാണുന്നുണ്ട്. നടപടിപ്പുസ്തകം 16-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ലിഡിയ എന്ന സ്ത്രീയും (വാക്യം 15) കാരാഗൃഹപ്രമാണിയും (വാക്യം 33) കുടുംബസമേതം ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 'കുടുംബസമേതം' എന്നു പറയുമ്പോൾ ശിശുക്കളെ ഒഴിവാക്കി പറയുന്നതു ശരിയല്ലല്ലോ. വി. മക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 16-ാം അദ്ധ്യായം 15-ാം വാക്യമാണ് പ്രായപൂർത്തിയായിട്ടേ സ്നാനം സ്വീകരിക്കാവൂ എന്നതിന് ആധാരമായി അവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. "വിശ്വസിച്ച മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ രക്ഷപ്രാപിക്കും എന്നാൽ വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും" എന്നവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസമെന്നു പറയുന്നത് ഒരു വെറും മാനുഷിക പ്രവൃത്തിയല്ല, അത് ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. ആ ദാനത്തോടു് ഒരുവൻ സഹകരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. മാമ്മോദീസായിൽ വിശ്വാസമെന്ന അമൂല്യമായ ദൈവദാനം മനുഷ്യനു നൽകപ്പെടുന്നു. ആ ദാനത്തോടു സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് വിശ്വാസത്തിൽ വളരുന്നതിന് മനുഷ്യനു സാധിക്കണം. അത് സാവകാശം നടക്കേണ്ട ഒരു പ്രക്രിയയാണ്. സഭാജീവിതത്തിലുള്ള പരിശീലനം വഴിയാണ് ഒരു വ്യക്തിയിൽ വിശ്വാസത്തിലുള്ള വളർച്ച സംഭവിക്കേണ്ടത്. അപ്പോൾ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമേ സഭാംഗത്വം ലഭിക്കുകയും സഭാജീവിതപരിശീലനത്തിലൂടെ വിശ്വാസവളർച്ച സാധ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുകയുള്ളൂ.

മറുഭാഷ കൂടാതെ പരിശുദ്ധാത്മാവി ലുള്ള സ്നാനം സാദ്ധ്യമോ?

തീർച്ചയായും സാധ്യമാണ്. മറുഭാഷ ഒരു വരമാണ്. വരം എല്ലാവർക്കും ഉള്ളതല്ല. വൈവിധ്യമാർന്നതും, വ്യത്യസ്തമായി നൽകപ്പെടുന്നതുമാണ് (1 കൊറി 12: 4-11 കാണുക). 1 കൊറി. 12-ാം അദ്ധ്യായം 30-ാം വാക്യത്തിൽ വിശുദ്ധ പൗലോസ് ചോദിക്കുന്നു: “എല്ലാവരും വിവിധ ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നുണ്ടോ” എന്നും. 13-ാം അദ്ധ്യായം 8-ാം വാക്യത്തിൽ ഭാഷാപരം ഇല്ലാതാകുന്നു എന്നു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭാഷാപരം ഉണ്ടെങ്കിലേ സ്വർഗ്ഗത്തിന് അവകാശിയാകൂ എന്നു പറയുന്നത് മൗഢ്യമാണ്. മറുഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നത് വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള അടയാളമല്ല, പ്രത്യുത അവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള അടയാളമാണ് (1 കൊറി 14: 21). ഭാഷാ വരത്തേക്കാളും എല്ലാ വരങ്ങളേക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമായ സ്നേഹമാണ് സർവ്വപ്രധാനമായ ക്രൈസ്തവത്വം.

യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി അംഗീകരിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും ജലത്തിൽ മുങ്ങി സ്നാനപ്പെടുന്നതും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുന്നതും 3 ഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടാണോ?

അല്ല, പെന്തക്കോസ്തു ഗ്രൂപ്പുകൾ 3 ഘട്ടങ്ങളിലായി തിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി അംഗീകരിക്കുന്നതും, ജലത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും സ്നാനപ്പെടുന്നതും ഒരേയൊരു സംഭവത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ജലത്താൽ മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ച് സഭയുടെ അംഗമായിത്തീരുന്ന വ്യക്തി, സഭയിൽ ജീവിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി സ്വീകരിക്കുകയും, പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ പുതിയ ജീവൻ ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. യേശുക്രിസ്തുവിനെ അറിയുന്നു എന്നും അവകാശപ്പെടുന്ന നിക്കോദേമസിനോടു് അവിടുന്ന് പറയുന്നു: “സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു

ജലത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു വനം ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല'' എന്ന് (യോഹ 3:5). യേശുക്രിസ്തുവിൽ യാഥാർത്ഥ്യമായ ദൈവരാജ്യമാണ് നമ്മൾ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മാമോദീസായിൽ ജലത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും വീണ്ടും ജനിച്ചു യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി ഒരു വ്യക്തി സ്വീകരിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം യേശുക്രിസ്തു പ്രഘോഷിച്ച ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അംഗമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടുന്ന് നടപ്പിലാക്കുവാൻ വന്ന ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഞായറാഴ്ച ആചരണം ഞായറാണോ?

അല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, തികച്ചും പുതിയനിയമപഠനത്തിന് അനുസൃതമാണതാനും. പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: "സാബത്തു വിശുദ്ധ ദിനമായി ആചരിക്കണമെന്ന് ഓർമ്മിക്കുക" (പുറ 20: 8). ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് സാബത്താണ് (ശനിയാഴ്ച) വിശുദ്ധമായി ആചരിക്കേണ്ടതെന്ന് ചില ഗ്രൂപ്പുകൾ അവകാശപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ പഴയനിയമത്തിലെ നിയമത്തേയും പ്രവാചകന്മാരേയും പൂർത്തിയാക്കിയ ക്രിസ്തു മഹത്വത്തോടെ ഉത്ഥാനം ചെയ്തത് ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ദിവസമായ ഞായറാഴ്ചയാണ് (ലൂക്കാ 24:1). ഉത്ഥാനം ചെയ്ത ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും ഞായറാഴ്ചതന്നെ (യോഹ 20: 19). അതുകൊണ്ട് ഞായറാഴ്ചയെ കർത്താവിന്റെ ദിവസമെന്ന് ആദിമക്രൈസ്തവർ വിളിച്ചു (വെളി 1: 10). ആദിമക്രൈസ്തവർ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നതിന് ഒരുമിച്ചുകൂടിയതും ഞായറാഴ്ച ആയിരുന്നു (നട 20: 1; 1 കൊറി 16: 2). യഹൂദക്രൈസ്തവർ ആരംഭകാലത്തു് സാബത്താചരണം തുടർന്നെങ്കിലും യഹൂദരും ക്രൈസ്തവരും തമ്മിൽ നിർണ്ണായകമായി വേർപെട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവരും ആ പതിവു നിർത്തി. അതുകൊണ്ട് ഞായറാഴ്ച ആചരണമാണ് ക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിച്ചു് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായിട്ടുള്ളതു്.

രക്ഷ ഭാവിയ്യിൽ അർമാഗെദ്ദോനിൽ പ്രാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളോ?

ഒരിക്കലുമല്ല. 2000 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് യേശുക്രിസ്തു രക്ഷകനായി മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്യുകയും, തന്റെ മരണ ഉത്ഥാനങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യരക്ഷ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

യഹോവാസാക്ഷികൾ ഭാവിയ്യിൽ ഈ ഭൂമിയിൽ തന്നെ യാഥാർത്ഥ്യമാകുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു നല്ല ഭൗമിക വ്യവസ്ഥിതിയായി രക്ഷയെ അഥവാ ദൈവരാജ്യത്തെ പരിഗണിക്കുന്നു. ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിലും, വെളിപാട് പുസ്തകത്തിലുമൊക്കെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ചില സംഭവങ്ങളെ കൃത്രിമമായി പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടുത്തിയും ചില സംഭവങ്ങൾ അവരുടേതായ രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചും, ക്രിസ്തുവർഷം 1914-ൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ ഭരണം തുടങ്ങിയതായും, അന്നുമുതൽ ഭൂമിയിലെ പരദീസം (രക്ഷ) യിലേയ്ക്കുള്ള നിർണ്ണായകമായ നീക്കം ആരംഭിച്ചതായും അവർ അവകാശപ്പെടുന്നു. ഈ രക്ഷയിൽ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും പങ്കുപേരാൻ സാധ്യമല്ലായെന്നും യഹോവാസാക്ഷികളുടെ പഠനമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നും അവർ അവകാശപ്പെടുന്നു.

എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനാവസരത്തിൽ, ദൈവദൂതൻ ആട്ടിടയന്മാരെ അറിയിച്ച സന്തോഷവാർത്ത ഇതായിരുന്നു. “നിങ്ങൾക്കായി ഒരു രക്ഷകൻ, കർത്താവായ ക്രിസ്തു ഇന്ന് ജനിച്ചിരിക്കുന്നു (ലൂക്കാ 2:10). ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനമരണ ഉത്ഥാനങ്ങളിലൂടെ രക്ഷ മനുഷ്യർക്ക് കരഗതമായി എന്നു വേണം ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ. ഈ രക്ഷ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണെന്ന് പിന്നീട് ശൈമയോന്റെ വാക്കുകളിലൂടെ വ്യക്തമാകുന്നു. “എന്തെന്നാൽ, സകല ജനതകൾക്കും വേണ്ടി അങ്ങ് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രക്ഷ എന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ടു കഴിഞ്ഞു.” (ലൂക്കാ 2:30-31). യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലൂടെയാണ് രക്ഷ ലഭ്യമാകുന്നതെന്ന് യോഹന്നാൻ

അസന്നിദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് രക്ഷയ്ക്കുള്ള നിർണ്ണായകമായ നിദാനം. “ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ചത് ലോകത്തെ ശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കാനല്ല പ്രത്യുത, അവൻ വഴി ലോകം രക്ഷ പ്രാപിക്കാനാണ്. അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരുവനും ശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെടുന്നില്ല. വിശ്വസിക്കാത്തവനോ, ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിയ്ക്കായ്കമൂലം ശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു (യോഹ 3:17-18). നീതീകരണം വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ആരെന്ന് വ്യത്യാസം കൂടാതെ ലഭിക്കുമെന്ന് വി. പൗലോസും പറയുന്നു. “ഈ ദൈവനീതി, വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ആരെന്ന് വ്യത്യാസം കൂടാതെ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം വഴി ലഭിക്കുന്നതാണ്” (റോമ 3:22). അപ്പോൾ 2000 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് യേശുക്രിസ്തുവഴി രക്ഷയുടെ കവാടം, എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമായി എന്നെന്നേക്കുമായി തുറക്കപ്പെട്ടു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തോടുകൂടിയ ഉത്ഥാനം നടന്നിട്ടുണ്ടോ?

ഉത്ഥാനത്തിന്റെ വിവരങ്ങളിൽ 4 സുവിശേഷകന്മാരും ഉത്ഥാനത്തിന്റെശേഷം ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറയേപ്പറ്റിയും, ഉത്ഥാനശേഷമുള്ള പ്രതികരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (മത്താ 28; മർക്കോ 16; ലൂക്കാ 24; യോഹ 20). പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തോടുകൂടിയ ഉത്ഥാനത്തെപ്പറ്റി വളരെ വ്യക്തമായി പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. “അതുകൊണ്ടാണ്, അവൻ പാതാളത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല; അവന്റെ ശരീരം ജീർണ്ണിക്കാൻ ഇടയായതുമില്ല എന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തെ മുൻകൂട്ടി ദർശിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞത് ആ യേശുവിനെ ദൈവം ഉയിർപ്പിച്ചു. ഞങ്ങളെല്ലാവരും അതിനു സാക്ഷികളാണ്” (നടപടി 2:31-32). വി. പൗലോസും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉത്ഥാനത്തെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ, ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിക്ക

കയും, സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ മൂന്നാംനാൾ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും" (1കൊറി 15:4).

മരിച്ചവർ ഉത്ഥാനം ചെയ്യുമോ?

മരിച്ചവർ എല്ലാവരും ഉത്ഥാനം ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് യഹോവാസാക്ഷികൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ മരിച്ചവരുടെ ഉത്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ക്രിസ്തുതന്നെ വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. "എന്തെന്നാൽ കല്ലറകളിലുള്ളവരെല്ലാം അവന്റെ സ്വരം ശ്രവിക്കുന്ന സമയം വരുന്നു. അപ്പോൾ നമ്മെചെയ്തവർ ജീവന്റെ ഉയിർപ്പിനായും, തിന്മ ചെയ്തവർ ശിക്ഷാവിധിയുടെ ഉയിർപ്പിനായും പുറത്തുവരുന്നു" (യോഹ 5:28-29). ലേഖനങ്ങളിലും മരിച്ചവരുടെ ഉത്ഥാനത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. "നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. അവിടുന്ന് തന്റെ കാരുണ്യാതിരേകത്താൽ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ മരിച്ചവരിൽനിന്നുള്ള ഉത്ഥാനം വഴി സജീവമായ പ്രത്യാശയിലേയ്ക്കും നിങ്ങൾക്കായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കാത്തുസൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന അക്ഷയവും, കളങ്കരഹിതവും, ഒളിമങ്ങാത്തതുമായ അവകാശത്തിലേയ്ക്കും നമ്മെ വീണ്ടും ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു" (1 പത്രോ 1:3-4). ക്രിസ്തുവിൽ എല്ലാവരും പുനർജീവിക്കും എന്ന് വി. പൗലോസും പറയുന്നുണ്ട്. "ക്രിസ്തു മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടതായി പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്നെങ്കിൽ മരിച്ചവർക്കു പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്ന് നിങ്ങളിൽ ചിലർ പറയുന്നതെങ്ങനെ? മരിച്ചവർക്കു പുനരുത്ഥാനം ഇല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവും ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ക്രിസ്തു ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വ്യർത്ഥമാണ്. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം. മാത്രമല്ല ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി കപടസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിത്തീരുന്നു" (1 കൊറി 15:12-15). ശരീരത്തോടു കൂടിയ ഉത്ഥാനത്തെപ്പറ്റി വി. പൗലോസ് അസന്നിധമായും വിശദമായും കോറിന്തോസുകാക്കെഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം 15-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

പുനരുത്ഥാനം നിഷേധിച്ചിരുന്ന സഭ്യക്കാരരിൽ ചിലർ ക്രിസ്തുവിനെ സമീപിച്ചു പുനരുത്ഥാനം യുക്തിക്ക് യോജിച്ചതല്ല എന്ന് തെളിയിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ക്രിസ്തു അവരോടു പറയുന്ന വാക്കുകൾ പുനരുത്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ക്രിസ്തുവിനുണ്ടായിരുന്ന ബോധ്യം വ്യക്തമാക്കുന്നവയാണ്. മോശപോലും മുരപ്പടർപ്പികൾ വെച്ചു കർത്താവിനെ അബ്രാഹത്തിന്റെ ദൈവമെന്നും ഇസഹാക്കിന്റെ ദൈവമെന്നും യാക്കോബിന്റെ ദൈവമെന്നും വിളിച്ചുകൊണ്ട് മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുമെന്നു കാണിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടുന്ന് മരിച്ചവരുടെയല്ല ജീവിക്കുന്നവരുടെ ദൈവമാണ്. അവിടുത്തേയ്ക്കു എല്ലാവരും ജീവിക്കുന്നവർതന്നെ' (ലൂക്ക 20:37-38).

സ്വർഗ്ഗവും നരകവും ഉണ്ടോ?

തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. യഹോവാസാക്ഷികൾ മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും, സ്വർഗ്ഗം, നരകം എന്നീ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും നിഷേധിക്കുന്നു. അവരുടെ പഠനമനുസരിച്ച് മരിക്കുന്നവരെല്ലാം ഒരു ഗാഢനിദ്രയിലേയ്ക്കു വഴുതി വീഴുന്നു. അതിൽ കുറച്ചുപേരെ വീണ്ടും ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുകയുള്ളു. അത് ആത്മീയമായ ഒരുതരം പുനർജീവികൾ ആണ്. ഇവരുടെ എണ്ണം 144000 മാത്രം. ഇവർ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി ഈ ലോകത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാകാനിരിക്കുന്ന ഭൗമികപുരുഷീസായിൽ ഭരിക്കാനുള്ളവരാണ്. ബാക്കി നീതിമാന്മാരായിട്ടുള്ളവർ ഈ ഭൗമികപുരുഷീസായിൽ ഭരിക്കപ്പെടാനുള്ളവരും. ഈ ഭൗമികപുരുഷീസാ അധികം താമസിയാതെ വരികയും ചെയ്യും. ക്രിസ്തുവെച്ച് 1914-ൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിലരെക്കൊന്നു മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ പുരുഷീസാ വരും, അതുകൊണ്ട് കത്തോലിക്കാസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ സ്വർഗ്ഗവും നരകവും ഇല്ലെന്ന് അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ബൈബിൾ എന്തുപറയുന്നു? നിത്യമായ രക്ഷയും നിത്യമായ ശിക്ഷയും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് ബൈബിൾ വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തു

വിന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുക: “സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, എന്റെ വചനം കേൾക്കുകയും, എന്നെ അയച്ചവനെ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നിത്യജീവനുണ്ട്. അവൻ ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടാകുന്നില്ല. പ്രത്യുത, അവൻ മരണത്തിൽനിന്നു ജീവനിലേയ്ക്കു കടന്നിരിക്കുന്നു.” (യോഹ 5:24). “ഞാനാണ് പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും. അങ്ങനെ ജീവിക്കുകയും എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഒരിക്കലും മരിക്കുകയില്ല” (യോഹ 11:25-27). ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ശാരീരിക മരണത്തിനപ്പുറത്തു് എന്നേയ്ക്കും നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു ജീവനുണ്ടെന്നു് ഈ വാക്കുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഉത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ക്രിസ്തു പറയുന്നു: “അപ്പോൾ നമ്മെ ചെയ്തവർ ജീവന്റെ ഉയിർപ്പിനായും തിന്മ ചെയ്തവർ ശിക്ഷാവിധിയുടെ ഉയിർപ്പിനായും പുറത്തുവരും.” (യോഹ 5:29). ‘ജീവൻ’-‘നിത്യജീവൻ’ (സ്വർഗ്ഗം) ആണെന്നു് നേരത്തെ ഉദ്ധരിച്ച വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ശിക്ഷാവിധി നിത്യമായ ഒരവസ്ഥ (നരകം) ആയിരിക്കണം. കളകളുടെ ഉപമ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ക്രിസ്തു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. “കളകൾ ശേഖരിച്ചു് അഗ്നിക്കിരയാക്കുന്നത് എങ്ങനെയോ, അങ്ങനെതന്നെ യുഗാന്ത്യത്തിലും സംഭവിക്കും. മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ഭൂതന്മാരെ അയയ്ക്കുകയും, അവർ അവന്റെ രാജ്യത്തിനു് എല്ലാ പാപഹേതുക്കളെയും തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി, അഗ്നിക്കു് അർപ്പിക്കുന്നവരെയും ചെയ്യും. അവിടെ വിലാപവും പല്ലകടിയുമായിരിക്കും. അപ്പോൾ നീതിമാന്മാർ തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രശോഭിക്കും (മത്താ 13:40-43). നിത്യനരകത്തെപ്പറ്റി ഈശോ പറയുന്ന സുവിശേഷഭാഗങ്ങൾ വളരെയുണ്ടു്: “സഹോദരനെ വിദ്വേഷിക്കുന്നവനുകളെ നരകാഗ്നിക്ക് ഇരയായിത്തീരും.” (മത്താ 5:22; മത്താ 5:29-30 കാണുക)

ശതാധിപന്റെ വിശ്വാസം കണ്ട് ക്രിസ്തു പറയുന്നു: “കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും നിരവധിയാളുകൾ വന്ന് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വിരുന്നിനിരിക്കും. രാജ്യത്തിന്റെ മക്കളാകട്ടെ പുറത്തുള്ള അന്ധകാരത്തിലേയ്ക്ക് ഏറിയപ്പൊഴും” (മത്താ 8: 11-12).

വരാനിരിക്കുന്ന യുഗത്തിൽ ക്ഷമിക്കപ്പെടാത്ത പാപത്തെക്കുറിച്ചും അവിടുന്ന് പറയുന്നുണ്ട് (മത്താ 12:32). വരാനിരിക്കുന്ന ഒരു യുഗം ഉണ്ടെന്നും അവിടെ പാപം ക്ഷമിക്കപ്പെടാത്ത അവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്നവരുണ്ടെന്നും ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. “ശരീരത്തെ കൊല്ലുകയും ആത്മാവിനെ കൊല്ലാൻ കഴിവില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ യേശുടേണ്ട. മറിച്ചു, ആത്മാവിനേയും, ശരീരത്തേയും നരകത്തിനിറയാക്കുവാൻ കഴിയുന്നവനെ യേശുടവിൻ” എന്ന് സുവിശേഷങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു (മത്താ 10:28; ലൂക്കാ 12:5). അതുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗവും, നരകവും നിത്യമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണെന്ന് ബൈബിൾ അസന്നിദ്ധമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ദൈവികരാജ്യം ഭൗതികമോ

ആദംയാതമികമോ?

ദൈവികരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ജീവിതവും പ്രസംഗവും പ്രവർത്തനങ്ങളും ആയിരുന്നു ക്രിസ്തുവിന്റേതു്. ഈ ദൈവരാജ്യം 1914-നു ശേഷം അനതിവിദൂര ഭാവിയ്ക്കൽ ഈ ഭൂമിയിൽതന്നെ നടപ്പിൽ വരാനിരിക്കുന്ന, ജനതകൾക്കെല്ലാം തികഞ്ഞ സത്തുഷ്ടജീവിതം ആസ്വദിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന, ദൈവത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള ഒരു സമാധാന ഗവൺമെന്റ് ആണെന്നാണ് യഹോവാസാക്ഷികൾ പറയുന്നത്.

ബൈബിൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത് അങ്ങനെയല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷ പ്രഘോഷണത്തോടുകൂടി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടതും, ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലും വാക്കുകളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും മരണത്തിലും ഉത്ഥാനത്തിലും

വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരിലൂടെ മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നതും അവിടുത്തെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ പൂർത്തിയാകുന്നതുമായ ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണ്, ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയാണ് ദൈവരാജ്യം എന്നാണ് ബൈബിൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

“യോഹന്നാൻ ബന്ധനസ്ഥനായപ്പോൾ ഈശോ ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് ഗലീലിയിലേക്കു വന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു: സമയം പൂർത്തിയായി, ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു.” അനന്തപിച്ച് സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ” (മർക്കോ 1:14-15). 1914-ന ശേഷമല്ല രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ് “ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ക്രിസ്തു പറഞ്ഞത്”. ക്രിസ്തുവിന്റെ അത്തുതങ്ങൾ ദൈവരാജ്യം ഭൂമിയിൽ ആരംഭിച്ചു എന്നതിന് തെളിവുകളാണ്. ക്രിസ്തു പറയുന്നു: “ദൈവാത്മാവിനെക്കൊണ്ടാണ് ഞാൻ പിശാചുക്കളെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെയിടയിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു” (മത്താ 12:28, ലൂക്കാ 11:20). ഇവിടെ ആരംഭിച്ച ഈ ദൈവരാജ്യമെന്ന ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാകരപദ്ധതിയും വ്യവസ്ഥിതിയും ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ പൂർണ്ണതയിലെത്തും.

യഹോവാസാക്ഷികൾ പറയുന്നതുപോലെ ‘പ്രത്യക്ഷമായ അടയാളങ്ങളോടുകൂടിയല്ല ദൈവരാജ്യം വരുന്നത്’. ദൈവരാജ്യം എപ്പോഴാണ് വരുന്നതെന്ന് ഫരിസേയർ ചോദിച്ചതിന് ക്രിസ്തു മറുപടി പറഞ്ഞത് അങ്ങനെയാണ് (ലൂക്കാ 17:20) പീലാത്തോസ് “താങ്കൾ രാജാവാണ്?” എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ ക്രിസ്തു പറയുന്നു: “എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല” (യോഹ 18:36). ഈ ലോകത്തിലെ സുഖസമൃദ്ധമായ ജീവിതത്തിലല്ല പ്രത്യുത ആദ്ധ്യാത്മിക മൂല്യങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നതിലാണ് ദൈവരാജ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന് വി. പൗലോസ് പറയുന്നു: “ദൈവരാജ്യമെന്നാൽ ഭക്ഷണവും പാനീയവുമല്ല; പ്രത്യുത, നീതിയും സമാധാനവും പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള സന്തോഷവുമാണ്”

(റോമ 14:17). ഈ ലോകത്തിലെ ദരിദ്രനായാണ് ദൈവം ദൈവരാജ്യത്തിന് അവകാശികളാക്കുന്നത്. “തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത രാജ്യത്തിലെ അവകാശികളും വിശ്വാസത്തിൽ സമ്പന്നരായി ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തത് ലോകത്തിലെ പാവപ്പെട്ടവരെല്ലാം” (യാക്കോ 2:5). പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ ജനിച്ചവരും അരൂപിയിൽ ജീവിക്കുന്നവരുമാണ് ദൈവരാജ്യത്തിലെ അംഗങ്ങൾ (യോഹ 3:5; ഗലാ 5:16-26).

ദൈവരാജ്യം ദൃശ്യമാണോ?

അതേ. ദൈവരാജ്യം ആദ്ധ്യാത്മികമാണെങ്കിലും അത് യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നത് ശരീരമുള്ള മനുഷ്യനിലും മനുഷ്യരുടെയിടയിലും ആകുന്നതുകൊണ്ട് അത് ദൃശ്യമാണ്. മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച് പരിശുദ്ധാരൂപിയിൽ ജനിച്ച ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ച ജീവിക്കുന്നവരുടെ ദൃശ്യസമൂഹമാകുന്ന സഭയിൽ ദൈവരാജ്യം ദൃശ്യമാകുന്നു. ക്രിസ്തു നിക്കോദേമസിനോടു പറഞ്ഞു: “സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു; ജലത്താലും അരൂപിയാലും ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരുവനും ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക സാധ്യമല്ല” (യോഹ 3:5). ഇവിടെ ജലം മാമ്മോദീസായെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മാമ്മോദീസായിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നല്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു വ്യക്തി ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസജീവിതത്തിലേയ്ക്ക്, സഭാംഗത്വത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. അതുവഴി ദൈവരാജ്യത്തിലേയ്ക്കും പ്രവേശിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് സഭ ഈ ലോകത്തിൽ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അടയാളവും കൂദാശയുമായിത്തീരുന്നു. പത്രോസ് തലവനായിട്ടുള്ള പത്രോസ് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ അടിസ്ഥാനമിട്ട സഭയിലൂടെ ദൈവരാജ്യം യാഥാർത്ഥ്യമാകണമെന്നും ആ സഭ ലോകാവസാനംവരെ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അടയാളവും കൂദാശയുമായി ഈ ലോകത്തിൽ വർത്തിക്കണമെന്നും ക്രിസ്തു തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുക: “യോനായുടെ പുത്രനായ ശിമയോനേ... .. ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ പത്രോസാണ്. ഈ പാറമേൽ എന്റെ

സഭ ഞാൻ പണിയും. നരകകവാടങ്ങൾ അതിനെതിരെ പ്രബലപ്പെടുകയില്ല. സ്വർഗ്ഗ (ദൈവ) രാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ നിനക്കു ഞാൻ തരും. നീ ഭൂമിയിൽ കെട്ടു ന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും. നീ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും.' (മത്താ 16: 17 - 19). മറ്റു സുവിശേഷങ്ങളിൽ 'ദൈവരാജ്യ'മെന്നു പറയുന്നത് മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ 'സ്വർഗ്ഗരാജ്യ'മെന്നാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം.

മാമോദീസായിൽ ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലൂടെ മനുഷ്യർ ദൈവമക്കളായിത്തീരുന്നു: "തന്നെ സ്വീകരിച്ചവർക്കെല്ലാം, തന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം, ദൈവമക്കളാകാൻ അവൻ കഴിവു നൽകി" (യോഹ 1:12). ദൈവമക്കളെന്ന നിലയിൽ ദൈവവുമായി പിതൃപുത്രബന്ധവും മറ്റുള്ളവരുമായി സാഹോദര്യബന്ധവും പുലർത്തി ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെയും പരസ്നേഹത്തിന്റെയും ജീവിതം നയിക്കുകയാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അന്തഃസത്ത. അങ്ങനെ ജീവിക്കുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരുടെ സമൂഹമാണ് സഭ. സഭ എന്ന വാക്കിനു ഗ്രീക്കിൽ 'എക്ലേസിയ' എന്ന പദമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'എക്ലേസിയ' എന്ന പദത്തിനു 'വിളിക്കപ്പെട്ടവരുടെ സമൂഹം' എന്നാണർത്ഥം. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ചൈതന്യം പുലർത്തി ജീവിക്കുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരുടെ സമൂഹമാണ് സഭ. ആ ചൈതന്യം പൂർണ്ണതയിൽ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നവരും അല്ലാത്തവരും സഭയിൽ ഉണ്ടാകാം. ആ ചൈതന്യം ഒട്ടും ജീവിക്കാത്തവരും ഉണ്ടാകാം. ക്രിസ്തു കളകളുടെ ഉപമ പറഞ്ഞത് ഈ സ്ഥിതിവിശേഷത്തെ സൂചിപ്പിക്കാനാണ് (മത്താ 13:24-30; 36-43). "ഞങ്ങൾ പോയി കളകൾ പഠിച്ചുകൂട്ടട്ടേ?" എന്നു വേലക്കാർ ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: "വേണ്ട, കളകൾ പഠിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ അവയോടൊപ്പം ഗോതമ്പുചെടികളും നിങ്ങൾ പിഴുതുകളഞ്ഞെന്നുവരും. കൊയ്ത്തുവരെ അവ രണ്ടും ഒരുമിച്ചു വളരട്ടെ" (മത്താ 13:28-30). ഇതാണ് ഇപ്പോൾ സഭയിൽ

ദൃശ്യമാകുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി. അതുകൊണ്ട് സഭയിൽ എല്ലാവരും ദൈവരാജ്യചൈതന്യമനുസരിച്ച് ജീവിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ചൈതന്യവും ദൈവത്തിന്റെ അരുപിയും പ്രവർത്തനനിരതമായിരിക്കുന്ന സമൂഹമെന്നനിലയിലും, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കളായി (നല്ലവിത്തു) (മത്താ 13:38) ജീവിക്കുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരുടെ, പരിശ്രമിക്കുന്നവരുടെ, സമൂഹമെന്ന നിലയിലും സഭയിൽ ദൈവരാജ്യം ദൃശ്യമാണ്.

വെളിപാടുപുസ്തകം

എങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കണം?

ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ പൊതുവായ തത്വങ്ങൾ അനുസരിച്ചതന്നെ വേണം വെളിപാടുപുസ്തകവും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ. അതായത് വെളിപാടുപുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ട കാലം, സാഹചര്യം, സാഹിത്യരൂപം, ഭാഷാശൈലി തുടങ്ങിയവയെല്ലാം കണക്കിലെടുക്കണം. ഒരു വ്യക്തിയുടെയോ ഗ്രൂപ്പിന്റെയോ പഠനങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കാനായി കൃത്രിമമായി ചരിത്രപരമോ സാഹിത്യപരമോ ആയ പശ്ചാത്തലങ്ങളൊന്നും നോക്കാതെ, വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് 'ലുക്'തിക്ക് നിരക്കാത്തതും ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനനിയമങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധവുമാണ്. അങ്ങനെയാണ് പെന്തക്കോസ്തു ഗ്രൂപ്പുകളും യഹോവാസാക്ഷികളുമൊക്കെ വെളിപാടുപുസ്തകം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതും, ബൈബിളിലെ മറ്റേതു പുസ്തകത്തേയുംകാൾ കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ഈ ഗ്രൂപ്പുകൾ വിശ്വാസികളെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നതും ഈ പുസ്തകം ഉപയോഗിച്ചാണ്. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ആധിപത്യത്തിൻ കീഴിൽ റോമൻ ചക്രവർത്തിമാരെ ആരാധിക്കുന്നതിന് വിസമ്മതിക്കുകയും സത്യദൈവത്തെയും ക്രിസ്തുവിനെയും മാത്രമേ ആരാധിക്കൂ എന്ന നിലപാടിൽ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ സഭ മതമർദ്ദനമനുഭവിച്ച ഒരു സാഹചര്യത്തിലാണ് വെളിപാടു പുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ടത്. മതപീഡനകാലത്തു വിശ്വാസികളെ അവരുടെ

വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുന്നതിന്, പ്രതീക്ഷയും പ്രോത്സാഹനവും നൽകുന്നതിന് ഉതകത്തക്കവിധം, തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളുടെമേൽ ദൈവം അവസാനം വിജയം വരിക്കും എന്ന ഉറപ്പുകൊടുക്കുന്നതിനുപയുക്തമായ വിധത്തിൽ ഭാവനാത്മകമായ, പ്രതീകങ്ങളും സംഖ്യകളും പ്രതിഫലായകളുംകൊണ്ട് മെനഞ്ഞെടുത്ത, ഒരു ഭാഷയിലാണ് ഈ പുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അതിന് 'അപ്പോക്രിഫിക് സാഹിത്യരൂപം' എന്നു പറയും. അത് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിന് ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ചില നിയത നിയമങ്ങളുണ്ട്. അവയെ മാനിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമേ ഈ പുസ്തകം വ്യാഖ്യാനിക്കാവൂ.

വെളിപാട് പുസ്തകം ക്രിസ്തീയ പ്രതീക്ഷയുടെ പുസ്തകമാണ്. ആദിമ ക്രൈസ്തവർക്ക് മതപീഡന കാലത്തു് പ്രതീക്ഷ പകർന്നു കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ടു. പാത്മോസ് ദ്വീപിലേക്ക് നാടുകടത്തപ്പെട്ട് വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി മറുത്തുവരോടൊപ്പം സഹിക്കേണ്ടിവന്ന യോഹന്നാനാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലെ വെളിപാടുകൾ എഴുതുന്നത് എന്ന് ആരംഭത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട് (വെളി 1:2-9).

സഭ എപ്പോഴും വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നവരുടെ ഒരു സമൂഹമായിരിക്കും. "ലോകം നിങ്ങളെ ദേഹിക്കും.... നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റേതല്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ഞാൻ നിങ്ങളെ ലോകത്തിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ട് ലോകം നിങ്ങളെ ദേഹിക്കുന്നു" (യോഹ 15:18-19). എന്നാൽ ക്രിസ്തു ലോകത്തെ ജയിച്ചതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി സഹനത്തെ അതിജീവിച്ച് വിശ്വാസത്തിൽ നിലനിന്നാൽ അവിടുത്തോടുകൂടി മഹത്വത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം എന്ന പ്രതീക്ഷ എക്കാലത്തും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. ഈ പ്രതീക്ഷയാണ് വെളിപാട് പുസ്തകത്തിന്റെ സനാതന സന്ദേശം. അന്ത്യപ്രഭാഷണത്തിൽ ക്രിസ്തു അവസാനമായി ശിഷ്യന്മാരോടു് അരുളിച്ചെയ്ത വാക്കുകൾ ഇപ്രകാരമാണ്: "ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് നെരുക്ക

മുണ്ടാകും. എങ്കിലും ധൈര്യമായിരിക്കുവിൻ. ഞാൻ ലോകത്തെ കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു' (യോഹ 16:33). ഈ വാക്കുകളുടെ, സഭയുടെ പ്രായോഗിക ജീവിതാനുഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട, ഒരു വ്യാഖ്യാനമാണ് വെളിപാട്പുസ്തകം. ഈ അടിസ്ഥാനപരമായ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ മാത്രമേ വെളിപാട്പുസ്തകം ശരിയായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ കഴിയൂ.

മതപീഡനത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന അന്നത്തെ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പൈശാചികമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ തിന്മയുടെ മുർത്തീഭാവമായി കണ്ട് അതിന്റെ നാശവും തിന്മയുടെമേലുള്ള കർത്താവിന്റെ ആത്യന്തിക വിജയവും വെളിപാട്പുസ്തകത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി എക്കാലവും സഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവ ജനതയ്ക്ക് എന്നും പ്രതീക്ഷയും പ്രോത്സാഹനവും പകരുവാൻ പോരുന്ന ഒരു പുസ്തകമാണ്. ഇതൊന്നും കണക്കിലെടുക്കാതെ അഥവാ മനഃപൂർവ്വം അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് കത്തോലിക്കാസഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ ഈ പുസ്തകം റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കെതിരായി വ്യാഖ്യാനിച്ചു് ബൈബിൾ പഠനമില്ലാത്ത അനേകം കത്തോലിക്കരെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നുണ്ട്. വെളിപാട് പുസ്തകത്തിലെ പ്രതിഛായകളും, പ്രതീകങ്ങളും സംഖ്യകളും വസ്തുനിഷ്ഠമായി എന്തൊക്കെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്നുള്ളതിന്റെ വിശദാംശങ്ങളിലേയ്ക്ക് കടക്കുവാൻ ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിന്റെ സ്ഥലപരിമിതി അനുവദിക്കുന്നില്ല. ചുരുക്കമായി, ഒറ്റ വാചകത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സഭയിൽ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ക്ലേശങ്ങളും തിന്മയുടെ ശക്തികളുമായുള്ള പോരാട്ടവും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി അന്ത്യാത്മകമായി നേടാനിരിക്കുന്ന വിജയവും അന്നത്തെ റോമൻ സാമ്രാജ്യ മതപീഡന പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന സൂചനാത്മകങ്ങളായ പ്രതിഛായകളും, പ്രതീകങ്ങളും സംഖ്യകളുമാണവ. ഇത്രയും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നാൽ സഭാവിരുദ്ധരുടെ ഭർവ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ കെണിയിൽപ്പെട്ട്

വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കാതിരിക്കാൻ സഭാ തനയർക്കു കഴിയും. വിശദാംശങ്ങൾ ഈ പുസ്തകം ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനനിയമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പഠിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽനിന്നും ചോദിച്ച് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

‘അർമാഗെദോൻ’ എന്താണ്?

വെളിപാടപുസ്തകം 16:16-ൽ പറയുന്ന ‘അർമാഗെദോൻ’ ദൈവം ആസന്നഭാവയിൽ നടത്താനിരിക്കുന്ന നീതിനിഷ്ഠമായ ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ സ്ഥലമായിട്ടാണ് യഹോവാസാക്ഷികൾ കാണുന്നത്. എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ല. വിശ്വാസികൾക്ക് സഹനമുളവാക്കുന്ന തിന്മയുടെ ശക്തികളുമായുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ദൈവവും ക്രിസ്തുവും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ വിശ്വസ്തരായി വിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നവരും വരികേണ്ട ആത്യന്തിക വിജയത്തെക്കുറിക്കുന്ന നിർണ്ണായക നിമിഷത്തെ പ്രതീകാത്മകമായി സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ‘അർമാഗെദോൻ’.

ഇതു പഴയനിയമ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. ഇസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ പല യുദ്ധങ്ങളും നടന്നിട്ടുള്ള ‘മെഗിദോ’ പർവ്വതനിരകളാണ് ഇവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത്. ജോഷ്വായുടെ വിജയങ്ങളിലൊന്ന് (ജോഷ്വാ 12:21) കാനാൻകാക്കെതിരെയുള്ള ബാറാക്കിന്റെ യുദ്ധം (ന്യായ 5) മിദിയാൻകാക്കെതിരെയുള്ള ഗിദയോന്റെ വിജയം (ന്യായ 7) സോളമന്റെ കോട്ടകളിൽ ഒന്ന് (1 രാജാ 9:15-16) ജെഹൂ തന്റെ സിംഹാസനം ഉറപ്പിച്ചത് (2 രാജാ 9:27) ജോസിയായും ഈജിപ്തുകാരും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം (2 രാജ 23:29) ഇങ്ങനെ പലതും ‘മെഗിദോ’ യുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കർത്താവിന്റെ ദിവസത്തിൽ ദൈവവും അന്ധകാരശക്തികളും തമ്മിലുള്ള നിർണ്ണായക പോരാട്ടത്തിന് പറ്റിയ ഒരു പ്രതീകമായി യോഹന്നാൻ അതു സ്വീകരിച്ചു.

മുദ്രിതരായ നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേർ ആരാണ്?

വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ മുദ്രിതരായവരും (വെളി 7:3-4) കഞ്ഞാടിനോടുകൂടെ നില്ക്കുന്നവരും (വെളി 14:1) ആയ നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേർ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവർ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി ദൈവത്തിന്റെ ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭരണാധികാരികളാകേണ്ടവരാണ്. ഇവർ ഭൂമിയിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും വിശ്വസ്തരാണ്. ഇവരുടെ എണ്ണം കൃത്യം 144000 ആണ് എന്നൊക്കെയാണ് യഹോവാസാക്ഷികൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ ഇവർ ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളിലും നിന്ന് പന്തിരായിരം വീതമുള്ളവരാണെന്ന് വെളി 7:4-8 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നു. ഇത് തീർച്ചയായും അക്ഷരാർത്ഥത്തിലാകാൻ സാധ്യതയില്ല. അതുകൊണ്ട് പ്രതീകാത്മകമായിരിക്കണം. പുതിയ ഇസ്രായേലാകുന്ന ദൈവജനത്തെയാണ് ഈ സംഖ്യ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇവർ നേററിത്തടത്തിൽ മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടവരാണ് (വെളി 7:3). എസക്കിയേലിന്റെ പുസ്തകം 9-ാം അദ്ധ്യായം 1 മുതൽ 11 വരെ വാക്യങ്ങളിൽ മുദ്രകുത്തപ്പെട്ട വിശ്വസ്തരായവരെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ നിന്നും പ്രചോദനമുൾക്കൊണ്ടായിരിക്കണം യോഹന്നാൻ ഇത് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. എസക്കിയേലിൽ 'മുദ്ര' ഹീബ്രൂവിൽ 'താവ' ആണ്. ഇത് അക്കാലത്തു കരിശിന്റെ ആകൃതിയിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച വിശ്വാസികളെ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. കാരണം ആദിമസഭയിൽ മാമ്മോദീസാ 'മുദ്ര' (ഗ്രീക്കിൽ സ്ഫംറാഗീസ്) എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. മാമ്മോദീസായിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള ജീവിതം ആരംഭിച്ച കൊറിന്തിലെ ക്രൈസ്തവരോടു വി.പൗലോസ് പറയുന്നു: "അവിടുന്ന് നമ്മിൽ തന്റെ മുദ്ര പതിക്കുകയും അച്ചാരമായിട്ട് തന്റെ ആത്മാവിനെ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേയ്ക്കു പകരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു" (2 കൊറി 1:22).

ദൈവം സ്വന്തമാക്കിയവർ എന്നർത്ഥം. പതിനാലാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇവർ, സ്രീകളോടുചേർന്നു മലിനരാകാത്തവരാണ്. എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (വെളി 14: 1-5) വിഗ്രഹാരാധനയെ വ്യഭിചാരത്തോടു് ഉപമിച്ചിരുന്നു. ദൈവവും ദൈവജനവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിവാഹ ബന്ധത്തോടു് ഉപമിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് വെളിപാടിലെ 'നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേർ' മതപീഡനകാലത്തു് വിശ്വസ്തയോടുകൂടി വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്ന വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹത്തെ ദൈവജനത്തെ മുഴുവൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ് എന്നാണ്. പ്രതീകാത്മകമായി ലോകാവസാനംവരെ ഈ ലോകത്തിലൂടെ വിശ്വാസത്തിനു വേണ്ടി സഹിച്ചു് കടന്നുപോകുന്ന ദൈവജനത്തെ മുഴുവൻ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ആയിരം വർഷത്തെ ഭരണം എന്തിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു?

വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി ആയിരം വർഷം വാഴുന്നവരെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട് (വെളി 20:1-6). ഇതു് അനന്തിവിഭൂരഭാവയിൽ ഭൂമിയിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാകുവാൻ പോകുന്ന ഒരു സമാധാന വ്യവസ്ഥിതിയായിട്ടാണ് യഹോവാസാക്ഷികൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്.

ഇവിടെയും അവരുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ തെറ്റുപറ്റിയിരിക്കുന്നു. സഭയുടെ കാലഘട്ടമാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ഒന്നാമതു് 'ആയിരം' എന്ന സംഖ്യ അപ്പോക്ലിപ്റ്റിക് സാഹിത്യരൂപത്തിൽ പരിമിതിയില്ലാത്ത ഒരു സംഖ്യയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി വാഴുന്നവരുടെ സവിശേഷതകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു് സഭയുടെ കാലഘട്ടത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് കാണാം. ഇവർ ക്രിസ്തുവിനും ദൈവവചനത്തിനും സാക്ഷ്യം നല്കിയതിന്റെ പേരിൽ വധിക്കപ്പെട്ടവരും വിഗ്രഹാരാധനയുടെ മൂഢ സ്വീകരിക്കാത്തവരുമാണ് (വെളി 20: 4). ഇതിനെ 'ഒന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാനം' എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുക

(വെളി 20:5). ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി മാമോദീസായിൽ ആദ്ധ്യാത്മികമായി മരിച്ച് ഉത്ഥാനം ചെയ്തവരെല്ലാം ഈ ഒന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ പങ്കുചേർന്നവരാണ്. അവർ ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ജീവിതം വിജയകരമായി നയിച്ച് ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി മഹത്വത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. ഇവരുടെമേൽ രാജാമത്തെ മരണത്തിന് ഒരധികാരവുമില്ല (വെളി 20:6). അതായത് നിത്യമരണം അവരെ ബാധിക്കുകയില്ല.

യോഹന്നാന്റെ 'യാഥാർത്ഥ്യമായ അന്ത്യാത്മകത്വം' (realised eschatology) യുടെ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഇത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉത്ഥാനം മുതൽ ലോകാവസാനംവരെയുള്ള കാലഘട്ടം, സഭയുടെ കാലഘട്ടമാണ്. അത് പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും മേൽ ക്രിസ്തു വിജയം വരിച്ച് വാഴുന്ന കാലഘട്ടമാണ്. ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി മരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരും ഈ മഹത്വത്തിൽ പങ്കുചേരുന്ന കാലഘട്ടം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജാമത്തെ വരവ് രണ്ട് ഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടാണ് യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നത്. ഒന്നാം ഘട്ടം പരിശുദ്ധാത്മാവിലൂടെ പന്തക്കണ്ഡായിൽ ക്രിസ്തു ആഗതനായതോടുകൂടി യാഥാർത്ഥ്യമായി. "ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ദുഃഖിതരാണ്. എന്നാൽ ഞാൻ വീണ്ടും നിങ്ങളെ കാണും. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കും. നിങ്ങളുടെ ആ സന്തോഷം ആരും നിങ്ങളിൽനിന്ന് എടുത്തുകളയുകയില്ല" (യോഹ 16:22). എന്ന് ക്രിസ്തു ശിഷ്യർക്ക് നല്കിയ വാഗ്ദാനം അവിടുത്തെ ഉത്ഥാനത്തിൽ ഒരു വിധത്തിൽ നിറവേറിക്കഴിഞ്ഞു. "കർത്താവിനെ കണ്ട് ശിഷ്യന്മാർ സന്തോഷിച്ചു" (യോഹ 20:20). രണ്ടാം ഘട്ടം ലോകാവസാനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി മഹത്വത്തിൽ പ്രവേശിച്ചവരുടെയെല്ലാം വാഴ്ചയുടെ സാർവത്രികമായ പ്രത്യക്ഷീകരണമാണ്. അത് എന്നു സംഭവിക്കുമെന്ന് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിനല്ലാതെ ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ (മത്താ 24:36). അന്ന് നിത്യജീവന്റെയും നിത്യമരണത്തിന്റെയും നിർണ്ണായകമായ വെളിപ്പെടുത്തൽ സംഭവിക്കും.

ക്രിസ്തു ദൈവമാണോ?

തീച്ചായും. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ യഹോവാ സാക്ഷികൾ നിഷേധിക്കുന്നു. ഈശോ ഒരു മനുഷ്യനാണെന്നും, ജോർദ്ദാനിൽ സ്നാനം സ്വീകരിച്ച അവസരത്തിൽ ക്രിസ്തു ആയി മാറിയതാണെന്നും പുതിയ ഭൂമിയിലെ ദൈവഭരണത്തിന്റെ നേതാവായിത്തീരാൻ ആത്മീയമായി ദൈവത്താൽ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നും, യഹോവാ സാക്ഷികൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം വളരെ വ്യക്തമായി പുതിയനിയമം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഗലാത്തിയായിലെ സഭയ്ക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തിൻ വി. പൗലോസ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “എന്നാൽ, കാലസമ്പൂർണ്ണത വന്നപ്പോൾ, ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ അയച്ചു. അവൻ സ്രീയിൽനിന്നു ജാതനായി” (ഗലാ 4:4). സ്രീയിൽനിന്നു ജാതനാകുന്നതിനുമുമ്പേ അവൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തം. അതായത് മനുഷ്യനായി തീരുന്നതിനുമുമ്പ് ദൈവപുത്രനായിരുന്ന വ്യക്തിയാണ് ക്രിസ്തു. വി. യോഹന്നാൻ പറയുന്നു: “ആദിയിൽ വചനമുണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു. വചനം ദൈവമായിരുന്നു. വചനം മാംസമായി നമ്മുടെയിടയിൽ വസിച്ചു. അവന്റെ മഹത്വം നമ്മൾ ദർശിച്ചു. കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞതും, പിതാവിന്റെ ഏകജാതനേരത്തുമായ മഹത്വം” (യോഹ 1:1-14). മാംസമായി അവതരിച്ച ക്രിസ്തു ദൈവമായിരുന്ന വചനം തന്നെയാണെന്നു വ്യക്തം. ‘കൃപയും സത്യവും’ പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ സവിശേഷതകളായിട്ടാണ് പറയപ്പെടുന്നത് (പുറ 34:6). ഈ സവിശേഷതകൾ നിറഞ്ഞവനായിട്ട് ക്രിസ്തുവിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു (യോഹ 1:14; 16-17).

യോഹന്നാൻ തുടൻ പറയുന്നു: “ദൈവത്തെ ആരും ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. പിതാവിന്റെ മടിയിലിരിക്കുന്ന ദൈവം തന്നെയായ ഏകജാതനാണ് അവിടുത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയത്” (യോഹ 1:18). ഇവിടെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വമാണ് പ്രകടമാകുന്നത്. ക്രിസ്തു തന്നെ പറയുന്നു: “ഞാനും പിതാവും ഒന്നാണ്” എന്നു

(യോഹ 10: 30). ദൈവവുമായുള്ള സമത്വം ക്രിസ്തു അവകാശപ്പെട്ടു. “പിതാവു ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അപ്രകാരം തന്നെ പുത്രനും ചെയ്യുന്നു” (യോഹ 5: 19). വി. തോമ്മാ ശ്രീഹാ ക്രിസ്തുവിനെ കർത്താവും ദൈവവുമായി ഏറ്റു പറയുന്നുണ്ട് (യോഹ 20: 28).

പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ബൈബിൾ അധിഷ്ഠിതമാണോ?

തീർച്ചയായും. പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും എന്ന മൂന്ന് ആളുകൾ ദൈവത്തിലുള്ളതായി പുതിയ നിയമം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തലാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ജ്ഞാനസ്നാനാവസരത്തിൽ ദൃശ്യമായത്. “സ്വർഗ്ഗം തുറക്കപ്പെട്ടു, ദൈവാത്മാവ് പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ തന്റെമേൽ ഇറങ്ങിവരുന്നത് അവൻ കണ്ടു. ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു സ്വരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും കേട്ടു” (മത്താ 3: 16-17). ദൈവമായിരുന്ന വചനം (യോഹ 1:1) മാംസം ധരിച്ച വ്യക്തിയാണ് പുത്രൻ (യോഹ 1:14). അവിടുന്ന് പിതാവിന്റെ ദൈവം തന്നെയായ ഏകജാതനാണ് (യോഹ 1:18). “ദൈവമായിരുന്ന വചനം ദൈവത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു” (യോഹ 1: 1) എന്നു പറയുമ്പോൾ ദൈവവും വചനവും (പിതാവും പുത്രനും) ദൈവത്തിലുള്ള രണ്ട് ആളുകൾ ആണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 28-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ “പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനപ്പെടുത്തുവിൻ” എന്നു പറയുമ്പോൾ അവർ മൂന്നുപേരെയും തുല്യതയിലാണ് കാണുക (മത്താ 28: 19-20). ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ സൂചനയാണ് ഇവിടെ നൽകപ്പെടുന്നത്. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 12-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായ പാപത്തെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനെതിരായ പ്രവൃത്തിയാണല്ലോ പാപം. അതുകൊണ്ട് പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദൈവമാണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. പുത്രന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവ് അയയ്ക്കുന്ന സഹായകനാണ് - പാറ

കുലേത്തയാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് (യോഹ 14:26). അതുകൊണ്ട് ഇവിടെയും മൂന്നുപേരും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വി. പൗലോസ് കൊറീന്ത്യക്കുള്ള തന്റെ രണ്ടാം ലേഖനത്തിൽ അവസാനം നൽകുന്ന ആശംസ ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ആണ്. “കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയും, ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹവാസവും നിങ്ങളേവരോടുംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ (2 കൊറി 13:14). അങ്ങനെ പുതിയ നിയമത്തിൽ ത്രിയേക ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശങ്ങൾ നിരവധിയാണ്.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഒരു വ്യക്തിയോ?

തീർച്ചയായും. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ ആൾ എന്ന നിലയിൽ ഒരു വ്യക്തി തന്നെയാണ്.

യഹോവാസാക്ഷികൾ ദൈവത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ശക്തിവിശേഷമായിട്ട് മാത്രമാണ് കാണുന്നത്.

എന്നാൽ ബൈബിളിന്റെ പഠനം കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പഠനത്തിന് അനുസൃതമാണ്⁶. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഒരു വ്യക്തിയായി പിതാവിനോടും പുത്രനോടും മൊപ്പം ബൈബിളിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ജ്ഞാനസ്നാനം ‘പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ’ കൊടുക്കുവാനാണ് ക്രിസ്തു നിദ്ദേശിച്ചത് (മത്താ 28:19-20). മൂന്നാളുകളും തുല്യതയിലാണ് അവിടെ പറയപ്പെടുന്നത്. പിതാവിനെയും പുത്രനെയുംപോലെ ഒരു വ്യക്തിയായിട്ടാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത്. പിതാവ് അയയ്ക്കുന്ന ഒരു ‘സഹായകൻ’ ആയിട്ടാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ അറിയപ്പെടുക. “ഞാൻ പിതാവിനോടു് അപേക്ഷിക്കുകയും എന്നേക്കും നിങ്ങളോടുകൂടെ ആയിരിക്കാൻ മറ്റൊരു സഹായകനെ അവിടുന്ന് നിങ്ങൾക്കു തരികയും ചെയ്യും” (യോഹ 14:16). ലോകത്തിന് കാണാനോ അറിയാനോ

കഴിയാത്തവനും വിശ്വസിക്കുന്നവരോടൊത്തു വസിക്കുന്നവനും ആയിട്ടാണ് പരിശുദ്ധാരൂപിയെ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം അവതരിപ്പിക്കുക (യോഹ 14:17). വിശ്വാസികളിൽ വസിക്കുന്നവനാണ് പരിശുദ്ധാരൂപിയെന്നും അവരുടെ ശരീരം പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ ആലയമാണെന്നും വി. പൗലോസ് പറിപ്പിക്കുന്നു (1കൊറി 6:19). “കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയും ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹവാസവും നിങ്ങളേവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ” (2 കൊറി 13:14) എന്ന ആശംസയും വ്യക്തമാക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാരൂപി പിതാവിനേയും പുത്രനേയും പോലെതന്നെ വ്യക്തിത്വമുള്ള, തുല്യതയുള്ള ഒരാൾ ആണെന്നാണ്.

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദൈവം

യഹോവയോ പിതാവാ?

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദൈവം പിതാവാണ്. യഹോവയല്ല. ദൈവത്തെ സംബോധന ചെയ്യാൻ ‘യഹോവാ’ എന്ന പദമാണ് യഹോവാസാക്ഷികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. യഹോവാ എന്ന പദപ്രയോഗം തന്നെ തെറ്റാണ്. ഹീബ്രു പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ ‘ഏൽ’, ‘ഏലോഹിം’, ‘യാഹ്വെ’ എന്നിവയാണ്. ‘യാഹ്വേ’ എന്ന നാമം യഹൂദർ വളരെ പുജ്യമായി കരുതിയിരുന്നതുകൊണ്ട് ‘യാഹ്വെ’ എന്നു വരുന്നിടത്തെല്ലാം വ്യജ്ഞനങ്ങൾക്കുമുകളിൽ ‘അഭോണായ’ എന്ന വാക്കിന്റെ സ്വരാക്ഷരങ്ങൾ (അ-ഒ-അ) എഴുതി ‘അഭോണായ’ എന്ന് യഹൂദർ വായിച്ചിരുന്നു. ഈ പുരാതന ഹീബ്രുഭാഷ പരിചയമില്ലാത്തവർ ഹീബ്രു പഴയനിയമം കൈകാര്യം ചെയ്തപ്പോൾ ‘യാഹ്വെ’ എന്ന പദത്തിന്റെ മുകളിൽ കണ്ട സ്വരാക്ഷരങ്ങൾ ‘യാഹ്വേ’യുടേതായി കരുതി ‘യഹോവാ’ എന്നു വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെയാണ് ‘യഹോവാ’ എന്ന പദത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. ഇതാണ് യഹോവാസാക്ഷികൾ സ്വയം ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

പഴയനിയമകാലത്തു് ബഹുദൈവവാദികളുടെ മധ്യേ ജീവിച്ചിരുന്ന ഇസ്രായേലിൽ ഏക ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ഉറപ്പിക്കാൻ ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു. ക്രിസ്തു ആണ് പുതിയനിയമത്തിൽ പഴയനിയമവെളിപാടിനെ പൂർത്തീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഏക ദൈവത്തിന്റെ ത്രിത്വസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി വെളിപ്പെടുത്തിയതു്. ക്രിസ്തു ഈ പുതിയ വെളിപ്പെടുത്തലിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ദൈവത്തെ “പിതാവേ” (ആബ്രാ) എന്നാണ് സംബോധന ചെയ്തതു്. അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു: “ആബ്രാ, പിതാവേ, എല്ലാം അങ്ങയ്ക്കു് സാധ്യമാണ്. ഈ പാനപാത്രം എന്നിൽനിന്നു മാറിത്തരേണമേ” (മർക്ക 14:36). അങ്ങനെതന്നെ ദൈവത്തെ സംബോധന ചെയ്യാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു: “അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു: നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കവിൻ. പിതാവേ, അങ്ങയുടെ നാമം പൂജിതമാകണമേ” (ലൂക്കാ 11: 2).

ആദിമക്രൈസ്തവരും അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവത്തെ സംബോധന ചെയ്തതു് അങ്ങനെതന്നെയാണ്. “ഈ ആത്മാവുമൂലമാണ് നാം ആബ്രാ, പിതാവേ, എന്നു വിളിക്കുന്നതു്. നാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണെന്ന് ഈ ആത്മാവു് നമ്മുടെ ആത്മാവിനോടു ചേർന്നു് സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു” (റോമ 8: 15-16). ദൈവ മക്കൾക്കുടത്ത ചൈതന്യം പുലർത്തുന്ന, ജീവിക്കുന്ന, ദൈവരാജ്യത്തിലെ അംഗങ്ങളായ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ സംബോധനയും ഇതുതന്നെ. ആകയാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദൈവം യഹോവയല്ല, പിതാവത്രേ.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ യഹോവയുടെ

സാക്ഷികളോ, ക്രിസ്തുവിന്റെ

സാക്ഷികളോ?

ക്രിസ്ത്യാനികൾ യഹോവയുടെ സാക്ഷികളല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷികളത്രേ. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനുമുമ്പു് ശിഷ്യന്മാർ ഒരുമിച്ചുകൂടിയ അവ

സരത്തിൽ ക്രിസ്തു അവരോട് ഇപ്രകാരം പറയുന്നതായി നാം നടപടി പുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുന്നു. “എന്നാൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളുടെമേൽ വന്നുകഴിയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ശക്തി പ്രാപിക്കും. ജറുസലേമിലും, യൂദയാ മുഴുവനിലും, സമരിയയിലും, ഭൂമിയുടെ അതിർത്തികൾ വരെയും നിങ്ങൾ എനിക്കു സാക്ഷികളായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.” (നടപടി 1:8). പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവമായ യഹോവായ്ക്കു, ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനാണ്, ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലശേഷം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ശക്തി പ്രാപിച്ചു, ശിഷ്യന്മാർ തനിക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് മുൻകൂട്ടി പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. “ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുത്തു നിന്ന് അയയ്ക്കുന്ന സഹായകൻ, പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ആ സത്യാത്മാവ് വരുമ്പോൾ അവൻ എനിക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം നല്കും. ആരും മുമ്പെ എന്നോടുകൂടിയുള്ളവരായതുകൊണ്ട് നിങ്ങളും സാക്ഷ്യം നല്കും” (യോഹ 15:26-27).

വിശ്വാസവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളെ നേരിടേണ്ടവിധം

കത്തോലിക്കർ വിശ്വാസവിരുദ്ധ

ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ചേരാൻ പ്രേരിതരാകുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ഏവ?

പലതാണ് ചിലത് സൂചിപ്പിക്കട്ടെ.

1. സുലഭമായി സാമ്പത്തികസഹായം ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സാമൂഹ്യസമ്പർക്കമാദ്ധ്യമങ്ങൾ കൂടുതലായും, ആകർഷണീയമായും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ ഗ്രൂപ്പുകൾക്കു കഴിയുന്നുണ്ട്. പുസ്തകങ്ങൾ വളരെ വിലകുറച്ചും

വിലയില്ലാതെത്തന്നെയും അവർ നല്കുന്നു. വീടുകൾ കയറിയിറങ്ങിയും, വ്യക്തികളെ നിരന്തരം അനുധാവനം ചെയ്തും, നിർബന്ധിച്ചും തങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ചേർക്കുന്നു.

2. സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളിൽപ്പെട്ടവർക്ക്, അവരുടെ പ്രത്യേക വിശ്വാസത്തെ സമർത്ഥിക്കാവുന്നതും, കത്തോലിക്കാസഭയെ വിമർശിക്കാനുതകുന്നവയുമായ ബൈബിൾ വാക്യങ്ങൾ കാണാതെ പറയാനും, ഉദ്ധരിക്കുവാനും കഴിയുന്നു. ബൈബിളിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ അറിവ് വളരെ പരിമിതമാണെങ്കിലും, അവർക്ക് ബൈബിളിൽ അവഗാഹമായ പാണ്ഡിത്യമുണ്ടെന്ന് കത്തോലിക്കർ തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയും അവരുടെ ആകർഷണ വലയത്തിൽ കുടുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. ചെറിയ ചെറിയ സാഹോദര്യഗ്രൂപ്പുകളെ അവർ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വ്യക്തിപരമായ ബന്ധങ്ങൾ വളരാനുള്ള സാഹചര്യം സംജാതമാകുന്നു. അങ്ങനെ ഓരോരുത്തരും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവരാണെന്ന അനുഭവം ഓരോരുത്തർക്കും കിട്ടുവാൻ സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. നേരേമറിച്ച് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ എണ്ണത്തിൽ ഒരു വലിയ സമൂഹമാണ് ആരാധനയ്ക്ക് ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നത്. തന്മൂലം വ്യക്തിപരമായ അനുഭവവും സംരൂപ്തിയും താരതമ്യേന കുറയുന്നു.

4. ഇവർ വൈകാരികതലത്തെ പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും, പ്രീണിപ്പിക്കുകയും, വൈകാരിക അനുഭവങ്ങൾക്ക് ആക്കം വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്കരീതിയിൽ പ്രാർത്ഥനാ സമ്മേളനങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേസമയം കത്തോലിക്കരുടെ ആരാധനക്രമസമ്മേളനങ്ങൾക്ക് ആരീതിയിൽ അനുഭൂതിതലത്തിലും, വൈകാരികതലത്തിലും വേണ്ടത്ര തൃപ്തി കൊടുക്കാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു.

5. അവർ സംഘടിതമായി ആളുകളെ അവരുടെ അണികളിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരാനുള്ള നിരന്തരമായ പരിശ്രമത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നേതാക്കന്മാരിൽ നിന്ന് അതിന് പ്രോത്സാഹനവും, നിരന്തരമായ നിർദ്ദേശങ്ങളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കത്തോലിക്കർ സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പു കളിൽ ചേരുന്നത് ഉചിതമോ?

ഒരിക്കലുമല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ സത്യസഭയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ നമുക്ക് അവകാശമില്ല. ക്രിസ്തു പറയുന്നു: “നിങ്ങളെന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയല്ല, ഞാൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്” (യോഹ 15:16). ദൈവത്തിന്റെ ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പാണ് മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച് അപ്പസ്തോലിക തുടർച്ചയിൽ നമുക്ക് സഭയിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ക്രിസ്തു വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇടയാക്കിയത്. പുതുമയുടേയോ, ജിജ്ഞാസയുടേയോ സാമ്പത്തിക കാര്യലാഭത്തിന്റെയോ, ചില നല്ല അനുഭൂതികളുടേയോ പേരിൽ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ നമുക്ക് ലഭിച്ച സത്യവിശ്വാസം ത്യജിക്കുന്നത് ദൈവത്തോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വമില്ലായ്മയാണ്, അവിശ്വസ്തതയാണ്. അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ അതു പാപവുമാണ്.

ചില ക്രിസ്തീയമൂല്യങ്ങൾ, ഒരപക്ഷേ കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്കാരും കൂടുതലായി ചില സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളിൽ കണ്ടേക്കാം. എന്നാൽ അവർക്കില്ലാത്ത മറ്റനേകം ക്രിസ്തീയമൂല്യങ്ങൾക്കൂടി സഭയിലുണ്ടെന്നു മറക്കരുത്.

സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളോട് കത്തോലിക്കരുടെ മനോഭാവം എന്തായിരിക്കണം?

1. ഒന്നാമതായി അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. അവരും ദൈവമക്കളാണ്. പലപ്പോഴും ആദ്ധ്യാത്മിക അന്ധതകൊണ്ട് വഴി തെറ്റിപ്പോയിട്ടുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളാണ് അവർ. പ്രകാശത്തിന്റെ കൃപാധാരം അവർക്ക് ആവശ്യമുണ്ട്.

2. വിശ്വാസസത്യങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളുടെ തെറ്റായ പഠനങ്ങളെപ്പറ്റി ജാഗ്രതയോടെ അന്വേഷിക്കുക. അതേസമയം കത്തോലിക്കാസഭയിലായിരിക്കുവാൻ സാധ്യത നൽകിയ ദൈവത്തിന്റെ കൃപാധാരത്തെ

ക്കുറിച്ചും കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തിന്റെ സത്യത്തെക്കുറിച്ചും ബോധപ്രാപ്തയായിരിക്കുക. സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളുടെ ആക്രമണത്തിന് വിധേയരാകുമ്പോൾ നമ്മുടെ വിശ്വാസസത്യം പ്രഘോഷിക്കുവാനും ന്യായീകരിക്കുവാനും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുക.

3. സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളോടു് ബന്ധപ്പെടാനിടയാകുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ട കത്തോലിക്കരാകുവാനുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളിയായി കരുതുക. നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയജീവിതവും ആദ്ധ്യാത്മികതയും മെച്ചപ്പെടുത്തുവാനും നമ്മുടെ വിശ്വാസവും സഭയോടുള്ള വിശ്വസ്തതയും ആഴപ്പെടുത്തുവാനുമുള്ള അവസരങ്ങളാക്കി അവയെ മാറ്റുക.

4. ബൈബിളിനെപ്പറ്റിയും കത്തോലിക്കാസഭയെപ്പറ്റിയും കൂടുതലായി പഠിച്ചു് കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ നവീകരിക്കപ്പെടാൻ ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുക.

സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളിൽപ്പെട്ടവർ നമ്മെ സമീപിക്കുമ്പോൾ നാം അവരോടു്

എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കണം?

1. സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകൾ നമ്മെ അവരുടെ ഗ്രൂപ്പിലേക്കു് മാനസാന്തരപ്പെടുത്താൻ സമീപിക്കുമ്പോൾ അവരെ വെറുക്കുകയോ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളെ അധികേഷ്ഠിക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്. അവരോടു് സ്നേഹവും ആദരവും പ്രകടിപ്പിക്കുക. അവർ സഭയെ കുറ്റപ്പെടുത്തി സംസാരിച്ചാലും നമ്മൾ അവരെ പരിഹസിക്കുകയോ ആക്രമിക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്. അതേസമയം നമ്മുടെ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് ഉറപ്പും ബോധ്യവുമുള്ളവരായി നാം അവരുടെ മുമ്പിൽ വർത്തിക്കണം.

2. അവരോടു് വാദിക്കാൻ പോകരുതു്. അവർ സ്വീകരണമനോഭാവമോ അന്വേഷണമനോഭാവമോ ഇല്ലാത്തവരാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവരോടു് വാദിച്ചിട്ടു് ഫലമില്ല. മതപരമായ കാര്യങ്ങൾ പറയാതെ വേറെ കാര്യ

ങ്ങൾ പറയാൻ ആവശ്യപ്പെടുക. നാം കത്തോലിക്കരാണ് എന്ന നിലപാടിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുക. അവർ മതപരമായ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതിൽ നിർബന്ധം പിടിക്കുന്നെങ്കിൽ അവരെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുക.

3. വേറൊരു ദിവസം വരാൻ പറഞ്ഞു വിടരുത്. അവർ തീർച്ചയായും വരും. പിന്നെ അവരെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കാൻ പാറാതാകും. അവരോടു് ഉള്ള കാര്യം തുറന്നുപറയുക. സഭയുടെ ആധികാരിക ബൈബിൾ പഠനം ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളാം എന്നു പറയുക.

സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളുടെ വെല്ലുവിളിക്കു കത്തോലിക്കർക്ക് നൽകാവുന്ന ഏറ്റവും നല്ല പ്രതികരണം എന്ത്?

ഏറ്റവും നല്ല പ്രതികരണം - ശരിയായ പ്രതികരണം - നല്ല ഒരു കത്തോലിക്കനായിത്തീരുക എന്നതാണ്. നന്നായി ജീവിക്കുന്ന - കത്തോലിക്കാവിശ്വാസജീവിതം നയിക്കുന്ന - ഒരു കത്തോലിക്കൻ ഒരിക്കലും സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളിൽ ചേർന്നിട്ടില്ല. നാമമാത്ര കത്തോലിക്കർ - പേരുകൊണ്ടും മാമ്മോദീസാകൊണ്ടും മാത്രം കത്തോലിക്കരായവർ - മാത്രമേ - ഇങ്ങനെയുള്ള ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ചേരുന്നള്ളൂ. അവർ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസവും സഭയും ശരിക്കു് അനുഭവിച്ചു ജീവിക്കാത്ത അജ്ഞരായ കത്തോലിക്കരെത്ര.

കത്തോലിക്കരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സ്വയം വിമർശനം ആവശ്യമോ?

തീർച്ചയായും. ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിൽ അഴപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടും, ശരിയായ ക്രിസ്തീയജീവിതം നയിക്കാതെ വരുന്നതുകൊണ്ടും സഭാനേതൃത്വം വിശ്വാസികൾക്കു് ശരിയായ ക്രൈസ്തവപരിശീലനം കൊടുക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടും, കത്തോലിക്കർ വിശ്വാസവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളിലേക്കു് പോകുവാനുള്ള സാധ്യതകൾ ഏറി വരുന്നു.

ചില കാരണങ്ങൾ:-

1 ആരാധനക്രമപരമായ അജ്ഞതയും, ആരാധന ക്രമം വേണ്ടവിധത്തിൽ സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതിലുള്ള പരാജയവും കത്തോലിക്കരുടെ ഒരു വലിയ പ്രശ്നംതന്നെ. നമ്മുടെ വി. കുർബാന അർപ്പണവും, ആരാധനക്രമകർമ്മങ്ങളും ശരിയായ പ്രാർത്ഥനാനുഭവം നൽകുന്നതിന് ഉപയുക്തമായ രീതിയിൽ സംവിധാനം ചെയ്യുകയും, ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യാതെ പോകുന്നു. കത്തോലിക്കർ എണ്ണത്തിൽ വളരെ കൂടുതലായതുകൊണ്ട് ചെറിയ ഗ്രൂപ്പുകളിലും, പ്രാർത്ഥനാസമ്മേളനങ്ങളിലും ലഭ്യമാകുന്ന കൂട്ടായ്മയുടെയും പരസ്പരബന്ധത്തിന്റെയും അനുഭവവും വളച്ചുയം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാതെയും പോകുന്നു.

2 കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നവരുടെ പ്രസംഗങ്ങളിലും, ഉപദേശങ്ങളിലും, സംഘാതമായ പഠനങ്ങളിലും, ബൈബിളും, ക്രിസ്തുവിന്റെ പഠനങ്ങളും ഊന്നിപ്പറയുന്ന ആദ്ധ്യാത്മികതയ്ക്കും മാനസാന്തരത്തിനും അർപ്പണത്തിനും വേണ്ടുവോളം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കാതെ പോകുന്നു. എന്നാൽ കത്തോലിക്കാ വിരുദ്ധ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ഇവയ്ക്കു കൂടുതൽ ഊന്നൽ കൊടുത്തുകൊണ്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങളും പഠനങ്ങളും നൽകപ്പെടുന്നു.

3 കത്തോലിക്കരിൽ പലരും അടിസ്ഥാനപരമായ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസപരിശീലനം സിദ്ധിക്കാത്തവരാണ്. മതബോധന പ്രക്രിയ ദൈവത്തെയും, സഭയേയും സംബന്ധിക്കുന്ന കഠിനതത്വങ്ങളുടെ പഠനങ്ങളായി പരിമിതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സഭാജീവിതവും, കൂടാതെ പരമായ ജീവിതവും, വി. കുർബാനയും പ്രാർത്ഥനയുമെല്ലാം അവരുടെ വിശ്വാസപരിശീലനവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു. അവ വെറും ചടങ്ങുകളായി അനുഷ്ഠിച്ചുപോകുവാൻ ഇടയാകുന്നു.

4 കത്തോലിക്കരുടെയിടയിൽ ശരിക്കും ബൈബിൾ പഠിക്കുവാനും, ബൈബിൾ അധിഷ്ഠിതമായ

ജീവിതം നയിക്കാനും ഉതകുന്ന സംവിധാനങ്ങളും ക്രമീകരണങ്ങളും വേണ്ടുവോളം ഇല്ല.

5 കത്തോലിക്കാസഭയിൽ പൊതുവെ അത്മായർക്ക് ഭാഗഭാഗിത്വവും, അജപാലനപരമായ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും, കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടിയ പ്രവർത്തനസാധ്യതകളുമൊക്കെ വളരെ പരിമിതമായേ ലഭ്യമാകുന്നുള്ളൂ. അതേസമയം ഇങ്ങനെയുള്ള ഗ്രൂപ്പുകളിൽ അത്മായർക്ക് പൂർണ്ണമായ ഭാഗഭാഗിത്വവും, പ്രവർത്തന സാധ്യതകളുമുണ്ട്.

കത്തോലിക്കരും, സഭയും, കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഈ വലിയ അപകടത്തെ മുന്നിൽ കണ്ട്, സഭയ്ക്കെതിരായി ആഞ്ഞുവീശുന്ന സഭാവിരുദ്ധകൊടുകാറ്റകളെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിചകൊണ്ടും ദൈവവചനമാകുന്ന അരൂപിയുടെ വാളുകൊണ്ടും നേരിടുവാൻ രംഗത്തിറങ്ങേണ്ട സമയം സമാഗതമായിരിക്കുകയാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ തലങ്ങളിലൊക്കെ കാതലായ മാറ്റം സംഭവിച്ചെങ്കിലേ, ഈ സഭാവിരുദ്ധഗ്രൂപ്പുകളെ വേണ്ടവിധത്തിൽ നേരിടാനും കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം സംരക്ഷിക്കാനും സാധിക്കയുള്ളൂ.

നമുക്കെങ്ങനെ കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ട കത്തോലിക്കരാകാം?

1. നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചോ, കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസസത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചോ, ബൈബിളിനെക്കുറിച്ചോ ബൈബിൾ വാക്യങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ചോ സംശയങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോഴും, നിങ്ങൾക്ക് മറുപടി നൽകാൻ പറ്റാത്ത വാദഗതികൾ കേൾക്കുമ്പോഴും അതെല്ലാം നിങ്ങൾക്കായിത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കാതിരിക്കുക. ഒരു കത്തോലിക്കാ വൈദികനോടോ ഇക്കാര്യത്തിൽ പഠനവും പരിശീലനവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സന്നദ്ധനീതിസന്നദ്ധനീതികളോടോ കത്തോലിക്കാ അൽമായരോടോ നിങ്ങളുടെ സംശയങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുക. ബുദ്ധിമുട്ടാകാത്തവിധമായ വിശ്വാ

സരഹസ്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നതിന് ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവപ്പെട്ടാലും കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസം ദൈവത്തിന്റെ വലിയ ഒരു ദാനമായിക്കരുതി അത് മുറുകെ പിടിച്ചു അതിനുവേണ്ടി എവിടെയും എപ്പോഴും നിലകൊള്ളുക.

2. ബൈബിളിനെ വിലമതിക്കുക, സ്നേഹിക്കുക. ഓരോ ദിവസവും വായിച്ചു, ധ്യാനിച്ചു, പ്രാർത്ഥിച്ചു കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിനനുസൃതമായി ദൈവവചനം ജീവിതത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

3. കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി മതബോധന കാലഘട്ടത്തിൽ പഠിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കുക. അതെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വായിക്കുക, പഠിക്കുക. കത്തോലിക്കാ നേതൃത്വത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തെയും സന്മാർഗ്ഗത്തെയും പഠിയ്ക്കുളള കോഴ്സുകൾ, ബൈബിൾ കോഴ്സുകൾ തുടങ്ങിയവയിൽ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ അറിവുനേടുക. മതപരമായ അജ്ഞതയാണ് വിശ്വാസവിരുദ്ധ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ വിളനിലമെന്ന് ഓർത്തിരിക്കുക.

4. പ്രാർത്ഥനാജീവിതം ഗൗരവമായിട്ടെടുക്കുക, കത്തോലിക്കാ പ്രാർത്ഥനയും ആദ്ധ്യാത്മികതയും വളരെ സമ്പന്നമാണ്. അത് അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ ജീവിക്കുക.

ആരാധനക്രമപ്രാർത്ഥന

ആരാധനക്രമപ്രാർത്ഥനകളെപ്പറ്റിയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെപ്പറ്റിയും ശരിയായി പഠിച്ചു അവയിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുക. ആരാധനക്രമസമ്മേളനങ്ങൾ ശരിക്കും പ്രാർത്ഥനാനുഭവവേദികളാക്കി മാറ്റുക.

കുടുംബ പ്രാർത്ഥന

കുടുംബത്തിൽ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുകൂടി എല്ലാ ദിവസവും പ്രാർത്ഥിക്കുക. കുടുംബപ്രാർത്ഥന ബൈബിളിലൂടെ ദൈവവചനം സ്വീകരിച്ചു ആരാധനക്രമവത്സരാനുസൃതമായ പ്രാർത്ഥനകൾ, സങ്കീർ്തനങ്ങൾ, ഗാനങ്ങൾ തുടങ്ങി

യവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും കുടുംബത്തിന്റെ പൊതുവായീടുള്ളതും കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ പ്രത്യേകമായിടുള്ളതുമായ ആവശ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയും ശരിയായ പ്രാർത്ഥനാനുഭവം ഉണ്ടാകത്തക്കരീതിയിൽ ക്രമീകരിക്കുക.

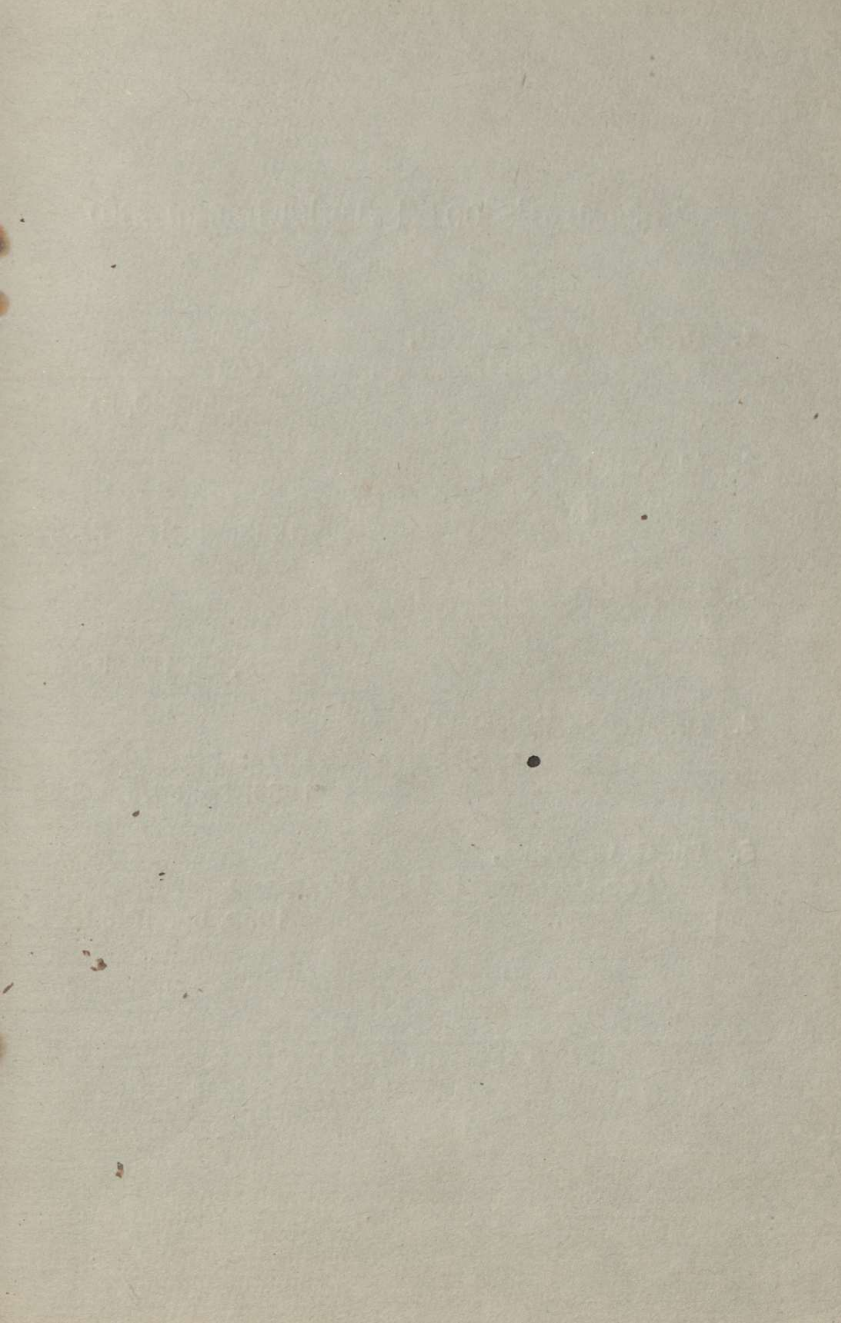
വ്യക്തിപ്രാർത്ഥന

കുറച്ചുസമയം എല്ലാദിവസവും സ്വന്തം ജീവിതം ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വിലയിരുത്തി സ്വന്തം ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ ദൈവവുമായി പങ്കുവെച്ച് വ്യക്തിപരമായി പ്രാർത്ഥിക്കുക.

5. കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം ഒറ്റപ്പെട്ട ജീവിതം തിരിക്കുക. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം ഒരു സമൂഹാത്മക വിശ്വാസമാണ്. ഇടവകകൂട്ടായ്മയിലും രൂപതാകൂട്ടായ്മയിലും സജീവമായി പങ്കുചേർന്ന് നമ്മുടെ വശ്വാസം ജീവിക്കുക.

6. മറിയത്തെ നമ്മുടെ അമ്മയായി ക്രിസ്തുതന്നെ നമുക്കു നൽകി. “ഈശോ തന്റെ അമ്മയും താൻ സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനും അടുത്തുനില്ക്കുന്നതു കണ്ടു് അമ്മയോടു പറഞ്ഞു: സ്ത്രീയേ, ഇതാ നിന്റെ മകൻ. അനന്തരം അവൻ ആ ശിഷ്യനോടു പറഞ്ഞു: ഇതാ നിന്റെ അമ്മ” (യോഹ 19: 26-27). ഈശോ സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യൻ ഓരോ ക്രിസ്തുവിശ്വാസിയെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകരകർമ്മത്തിൽ സഹകരിച്ച ‘രണ്ടാം ഹവ്വ’ അഥവാ ‘സ്ത്രീ’ എന്ന നിലയിൽ മറിയം നമ്മുടെ മാതാവാണ് ഇതിലൂടെ ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അമ്മ സഭയുടെയും അമ്മയാണ്. കാരണം സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാണ് (എഫേ 5:23). അതുകൊണ്ട് പ. കന്യകാമറിയത്തോടുള്ള സ്നേഹവും ഭക്തിയും പുലർത്തുക, വളർത്തുക. അതു ശരിയായ ക്രിസ്തുവിശ്വാസത്തിൽ, കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നതിന് നമ്മെ സഹായിക്കും.

പ്രോസാങ്സിറി പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

1. Dr. Mathew Vellanickal,
അജപാലകരുടെ ആത്മയാത്മികത
pp. 220, Rs. 12
2. M. C. Ildephonse,
പ്രവാചകന്റെ പ്രാർത്ഥന
1988, pp. 100, Rs. 10
3. Dr. Mathew Vellanickal
മറിയം ബൈബിളിൽ
1988, pp. 154, Rs. 14
4. Dr. Mathew Vellanickal
കത്തോലിക്കരും മൗലികവാദികളും
1989, Pp. 64, Rs. 3.50
5. Bp. G. Giaquinta,
ശ്രവണത്തിൽ ജാഗ്രത
1989, pp. 108, Rs. 8

PRO SANCTITY PUBLICATIONS,

Spirituality Centre, Vidyanagar, Kottayam - 686 018, Kerala, India.

കത്തോലിക്കരും
മൗലികവാദികളും

ഡോ. മാത്യു വെള്ളാനിക്കൽ